

Behovet for velfærdsuddannede i 2030

- Prognose fordelt på landsdele

23.04.21

For information on obtaining additional copies,
permission to reprint or translate this work, and all
other correspondence. Please contact Damvad Analytics

Indholdsfortegnelse

1	Konklusioner fra analysen	5
2	Baggrund og indledning	7
	Den overordnede demografiske udvikling frem mod 2030	7
3	Udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede i dag	9
	Nuværende udbud af velfærdsuddannede	9
	Nuværende balance mellem udbud og efterspørgsel af velfærdsuddannede	10
4	Metode og data	13
	Metode til efterspørgselsfremskrivning	13
	Metode til udbudsfremskrivning	14
5	Faktorer som har betydning for udbuddet	17
	Tilgang til uddannelserne og arbejdsmarkedet	17
	Afgang fra arbejdsmarkedet	18
6	Udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede frem mod 2030	20
	Overordnede resultater	20
	Fordeling på de fire velfærdsuddannelser	21
	Lærere	21
	Pædagoger	22
	Socialrådgivere	22
	Sygeplejersker	22
7	Geografisk prognose af udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede frem mod 2030	23
	Generelle geografiske forskelle	23
	Lærere	23
	Pædagoger	25
	Socialrådgivere	27
	Sygeplejersker	29
8	Scenarier for rekruttering af studerende til velfærdsuddannelserne	32
	Scenarier for optag og tilgang frem mod 2030	32
	Resultater fra scenarierne	33
	Lærere	33
	Pædagoger	34
	Socialrådgivere	34
	Sygeplejersker	34
9	Neddyk i pædagoguddannelsen	36
	Fremskrivning af efterspørgsel pba. minimumsnormeringer	37
	Geografiske forskelle	38

	Fremskrivning af efterspørgsel pba. minimumsnormeringer og uddannelsesdækning	40
	85%-uddannelsesdækning	40
	10%-point løft i uddannelsesdækning	41
	Geografiske forskelle	42
10	Bilag	45
	Metode til beregning af ikke-læreruddannede undervisere i folkeskolen	45
	Beregning af mangel på uddannede lærere i 2018	45
	Metode til afsnit 9: Neddyk i pædagoguddannelsen	45
	Sådan udregnes behovet for pædagoger ved minimumsnormering	45
	Sådan udregnes behovet for pædagoger i 2030 som følge af flere børn	46
	Sådan udregnes behovet for opkvalificering	46
	Beregning af opfyldelse af normeringskrav ved uddannede pædagoger	47
	Nyuddannede på de fire velfærdsuddannelser i perioden 2010-2019	49
	Ændring i udbud og efterspørgsel 2018-2030 fordelt på landsdele	50
	Udbudsfremskrivning fordelt på velfærdsuddannelse og alder	51

1 Konklusioner fra analysen

De kommende år byder på større ældreårgange, mindre ungdomsårgange og flere småbørn. Denne demografiske udvikling har stor betydning for det fremtidige udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede. I denne analyse fremskrives derfor udbuddet og efterspørgslen efter fire udvalgte velfærdsuddannelser (sygeplejersker, lærere, socialrådgivere og pædagoger) frem mod 2030 både for Danmark som helhed og fordelt på landsdele.

Analysens hovedresultater

I 2030 forventes der at mangle ca. 35.600 velfærdsuddannede. Det svarer til 14 pct. af det samlede antal velfærdsuddannede i arbejdsstyrken i 2018.

- Lærere: Der forventes at mangle ca. 13.100 uddannede lærere i 2030, svarende til 18 pct. af det samlede antal lærere i arbejdsstyrken i 2018. Særligt vil manglen være udtalt i Nord-, Vest- og Sydsjælland. Allerede i 2018 er der mangel på uddannede lærere, da 17 pct. af underviserne i folkeskolen ikke har en læreruddannelse. Bemærk, at en evt. betydning af efterspørgslen efter lærere med specifikke undervisningsfag i folkeskolen ikke indgår i analysen.
- Pædagoger: Der forventes at mangle ca. 13.700 pædagoger i 2030, svarende til 14 pct. af det samlede antal pædagoger i arbejdsstyrken i 2018. Manglen vil forekomme i alle landsdele, men vil være størst i Østjylland.
- Sygeplejersker: Der forventes at mangle ca. 8.200 sygeplejersker i 2030, svarende til 14 pct. af det samlede antal sygeplejersker i arbejdsstyrken i 2018. Manglen vil forekomme i alle landsdele på nær Københavns omegn og Østsjælland.
- Socialrådgivere: Der forventes at mangle ca. 600 socialrådgivere i 2030, svarende til 4 pct. af det samlede antal socialrådgivere i arbejdsstyrken i 2018. Manglen er fordelt over det meste af landet, men omfanget er begrænset.

Ændringer i rekrutteringen til velfærdsuddannelserne vil påvirke antallet af nyuddannede og dermed manglen af velfærdsuddannede i 2030. Derfor beregnes manglen af velfærdsuddannede i 2030 i forskellige scenarier for udviklingen i antal nyuddannede frem mod 2030. Hvis antallet af nyuddannede fremadrettet følger den historiske vækst i optag og kvalificerede 1. prioritetsansøgninger på velfærdsuddannelserne, forventes der i 2030 at:

- Mangle ca. 13.000-14.000 uddannede lærere
- Mangle ca. 14.000-17.000 pædagoger
- Mangle ca. 8.000-10.000 sygeplejersker
- Mangle ca. 3.500-5.000 socialrådgivere

Til sidst i analysen undersøges efterspørgslen efter pædagoger og øvrigt pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver, idet der med Finansloven 2021 er indgået aftale om at fremskynde indførslen af lovbundne minimumsnormeringen med et år. Kravet om minimumsnormeringer på 3 børn pr. voksen i vuggestuer og 6 børn pr. voksen i børnehaver øger behovet for pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver. Hvis der kigges specifikt på pædagoger, vil effekterne af

minimumsnormeringerne øge efterspørgslen med yderligere 900 pædagoger i 2030 (fuldtidsomregnet) – foruden manglen på 13.700 pædagoger i 2030, som skyldes den demografiske udvikling. Dermed forventes der at mangle ca. 14.600 pædagoger i 2030 medregnet effekterne af både demografi og minimumsnormeringer.

2 Baggrund og indledning

De kommende år byder på større ældreårgange, mindre ungdomsårgange og flere småbørn. Denne demografiske udvikling har stor betydning for det fremtidige udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede. Samtidig er der et politisk ønske om at styrke velfærden gennem de centrale velfærdsuddannelser i hele landet. Derfor er der behov for nuancerede tal for både den fremtidige efterspørgsel efter velfærdsuddannede samt det fremtidige udbud.

I nærværende analyse fremskrives derfor udbuddet og efterspørgslen efter fire udvalgte velfærdsuddannelser (sygeplejersker, lærere, socialrådgivere og pædagoger) frem mod 2030. Fremskrivningerne præsenteres først for Danmark som helhed og opdeles herefter på landsdele, idet der er store geografiske forskelle i demografisk udvikling og søgemønstre. Desuden udvikles forskellige scenarier for rekrutteringen af studerende til velfærdsuddannelserne, og sidst laves et neddyk i pædagoguddannelsen med udgangspunkt i de politiske aftaler om minimumsnormeringer og uddannelsesdækning, som er indgået med Finansloven 2021.

Den overordnede demografiske udvikling frem mod 2030

Frem mod 2030 vokser den samlede befolkning i Danmark med 4,5 pct. figur 2.1 viser, hvordan alderssammensætningen i befolkningen ændrer sig frem mod 2030. Den største ændring sker i kraft af, at antallet af personer på 75 år og derover stiger med 50 pct. fra 2018 til 2030. Af figur 2.2 fremgår, at det især er denne aldersgruppe, der har et højt individuelt offentligt udgiftstræk inden for sundhed og social beskyttelse. Social beskyttelse er en samlet betegnelse for udgifter til fx dagtilbud, plejehjem og omsorg. Derfor er det forventeligt, at de offentlige udgifter inden for sundhed og social beskyttelse - i form af fx lønninger til sundhedspersonale - stiger relativt meget frem mod 2030, og det samme med efterspørgslen efter bl.a. sygeplejersker.

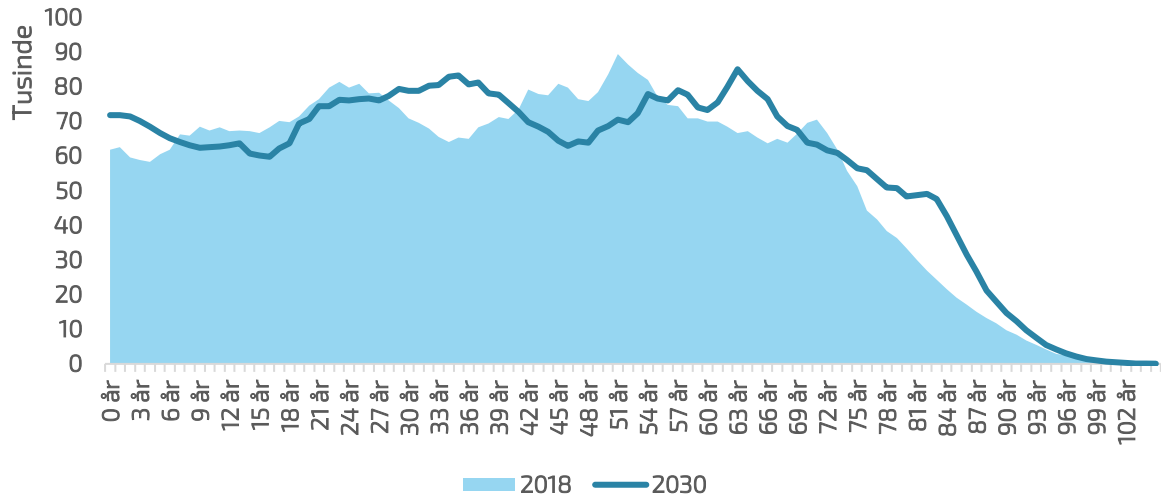
Foruden væksten i antallet af ældre frem mod 2030, vil der desuden være flere småbørn. Ifølge Danmarks Statistiks befolkningsfremskrivning vil der frem mod 2030 være 15 pct. flere 0-6-årige. Denne gruppe har et særligt højt individuelt offentligt udgiftstræk inden for social beskyttelse. Derfor er det forventeligt, at de offentlige udgifter inden for social beskyttelse - i form af fx lønninger til pædagoger - stiger frem mod 2030 og det samme med efterspørgslen efter pædagoger.

Frem mod 2030 vil der være 8 pct. færre børn og unge i alderen 7-19 år. Børn og unge mellem 7 og 19 år bruger relativt mange offentlige midler på undervisning. Derfor er det forventeligt, at efterspørgslen efter fx folkeskolelærere falder. Faldet i befolkningen i alderen 7-19 år vil true fødekæden til velfærdsuddannelserne på længere sigt.

Tilmed viser figur 2.1, at der frem mod 2030 vil være færre unge i alderen 20-27 år. Antallet af 20-27-årige vil falde med 5 pct., svarende til 25.000 personer. Faldet kan påvirke udbuddet af velfærdsuddannede frem mod 2030, da langt størstedelen af unge, som optages på velfærdsuddannelserne, er under 27 år, jf. opgørelser fra Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Figur 2.1

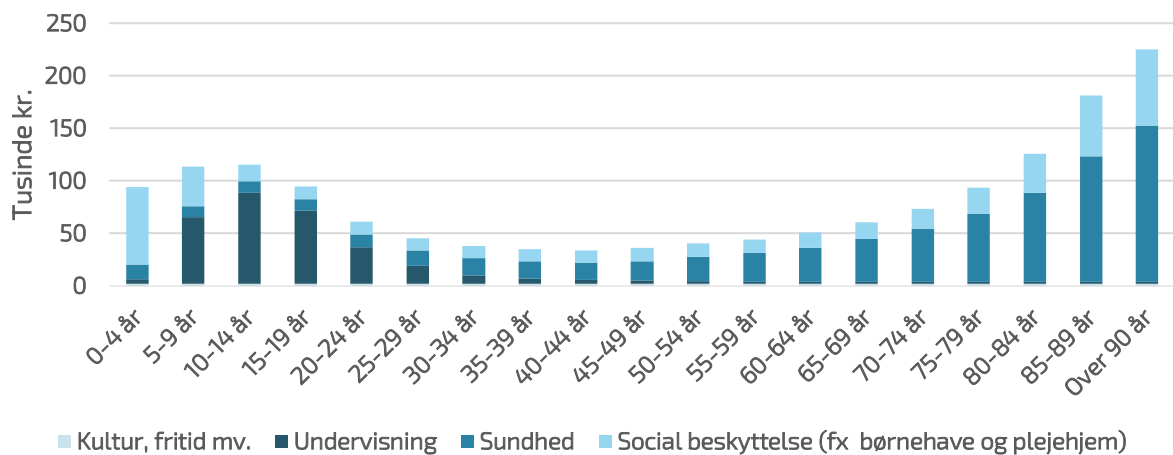
Udvikling i befolknings sammensætningen frem mod 2030 i hele Danmark

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Figur 2.2

Aldersfordelt individuelt offentligt forbrug pr. person, 2018

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Finansministeriets Finansregørelse 2014

Note: Det individuelle offentlige forbrug angiver det offentlige forbrug, der direkte kan henføres til enkeltpersoner i en bestemt alder. Det inkluderer ikke offentligt forbrug som politi, forsvar og centraladministration. Det individuelle offentlige forbrug udgør omtrent tre fjerdedele af det samlede offentlige forbrug.

3 Udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede i dag

Dette afsnit behandler det nuværende udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede. Det har til formål at skabe kontekst og afsæt for fremskrivningerne frem mod 2030.

Nuværende udbud af velfærdsuddannede

I 2018 er der knap 250.000 velfærdsuddannede, dvs. lærere, pædagoger, sygeplejersker og socialrådgivere, i den danske arbejdsstyrke, jf. den registerbaserede arbejdsstyrkestatistik (RAS). Heraf er 1,9 pct. ledige, hvilket er under den gennemsnitlige ledighedsfrekvens på 3,3 pct. i 2018.

De velfærdsuddannede arbejder på en række forskellige arbejdsområder, som typisk afspejler deres uddannelse, se tabel 3.1. Omkring 80 pct. af de læreruddannede arbejder inden for undervisning, og godt 70 pct. af pædagogerne arbejder i sociale institutioner, herunder dagtilbud. Ligeledes arbejder 73 pct. af sygeplejerskerne inden for sundhedsbranchen, mens 17 pct. af disse arbejder i sociale institutioner. 27 pct. af socialrådgiverne arbejder i sociale institutioner. Dog arbejder størstedelen af socialrådgiverne i andre brancher, mens de resterende 10 pct. arbejder inden for sundhed og undervisning. Ud af de 63 pct. af socialrådgiverne, der arbejder i andre brancher, arbejder størstedelen med generelle offentlige tjenester og i arbejdsformidlingskontorer. Ca. 20 pct. af alle socialrådgivere arbejder i generelle offentlige tjenester og 21 pct. arbejder i arbejdsformidlingskontorer. Fordelingen vist i tabel 3.1 har ikke ændret sig fra 2010-2018.

Tabel 3.1

Fordeling af velfærdsuddannede på arbejdsområder i hele Danmark, 2018

	LÆRER	PÆDAGOG	SYGEPLEJERSKE	SOCIALRÅDGIVER
KULTUR OG FRITID	1%	1%	0%	0%
UNDERVISNING	82%	16%	1%	5%
SUNDHED	1%	2%	73%	5%
SOCIALE INSTITUTIONER	4%	72% Herunder er 33 % beskæftiget i dagtilbud	17%	27%
ANDRE BRANCHER	12%	10%	9%	63% Herunder er 41% beskæftiget med arbejdsformidling og øvrige off. tjenester
ANTAL I ALT	72.832	96.851	60.015	16.968
HERAF LEDIGE:	1.123	2.639	381	503

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik (registre RAS og UDDA)

Note: Branchernes andele er beregnet ud fra antal i alt fratrukket ledige. De velfærdsuddannede er fordelt efter deres primære arbejdsplads.

Nuværende balance mellem udbud og efterspørgsel af velfærdsuddannede

Det lave antal ledige inden for hver af de fire velfærdsprofessioner kan enten indikere, at efterspørgslen efter velfærdsuddannede svarer til udbuddet, eller at der er mangel på arbejdskraft. Arbejdsmarkedsbalancen, udarbejdet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, peger på, at det dog primært er det førstnævnte forhold, der gør sig gældende. Det tyder på, at der i 2020 er overvejende gode jobmuligheder for sygeplejersker, folkeskolelærere, pædagoger og socialrådgivere på tværs af landet, og at der dermed overordnet set er balance mellem udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede. Forudsigelser for 1. halvår 2021 viser stort set det samme.

På trods af den generelle balance mellem udbud og efterspørgsel er der dog enkelte regionale udsving i arbejdsmarkedsbalancen for 2020. Tabel 3.2 viser resultater fra arbejdsmarkedsbalancen i 2020 opdelt på hver af de fire velfærdsuddannelser og geografi. Gode jobmuligheder er defineret ved stillinger uden rekrutteringsproblemer, med lav ledighed og høj jobomsætning. I alle dele af landet er der gode jobmuligheder for socialrådgivere, jf. tabel 3.2. Det betyder, at der er balance mellem udbud og efterspørgsel efter socialrådgivere i alle landsdele i 2020.

Arbejdsmarkedet for pædagoger er også i omfattende grad præget af gode jobmuligheder, og dermed af balance mellem udbud og efterspørgsel. Dog var der i første halvår af 2020 mangel på pædagoger i hovedstadsområdet, hvilket er defineret ved, at der er stillinger med rekrutteringsproblemer og lav ledighed. I andet halvår var problemet med mangel på arbejdskraft i hovedstadsområdet dog afløst

af gode jobmuligheder. Det bør dog bemærkes, at der på landsplan er en tredjedel af personalet i dagsinstitutioner, der ikke har en pædagogisk uddannelse, jf. afsnit 9.

Arbejdsmarkedet for sygeplejersker er i lidt højere grad præget af arbejdskraftsmangel. I Hovedstaden og på Fyn har der i dele af 2020 være mangel på sygeplejersker, mens der på Sjælland har været mangel på sygeplejersker i hele 2020.

Tabel 3.2

Resultater fra arbejdsmarkedsbalancen, 2020

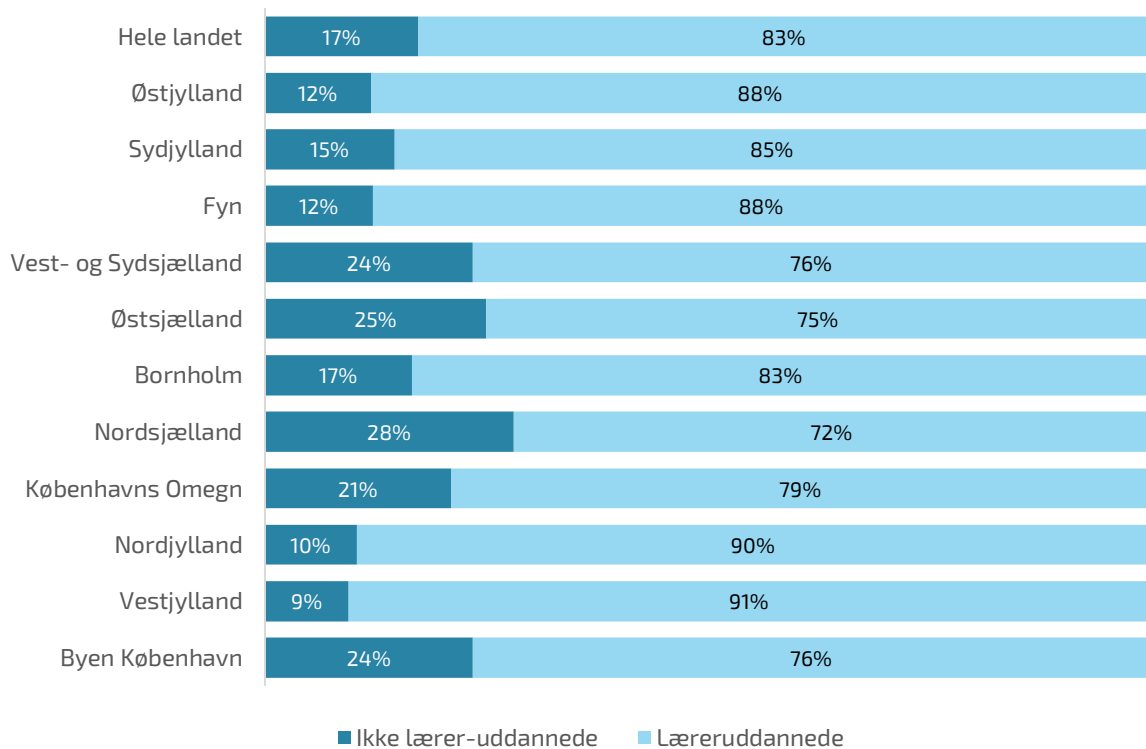
	LÆRER	PÆDAGOG	SYGEPLEJERSKE	SOCIALRÅDGIVER
HOVEDSTADEN	Gode jobmuligheder	Delvis mangel på arbejdskraft	Delvis mangel på arbejdskraft	Gode jobmuligheder
SJÆLLAND	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Mangel på arbejdskraft	Gode jobmuligheder
BORNHOLM	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder
FYN	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Delvis mangel på arbejdskraft	Gode jobmuligheder
SYDJYLLAND	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder
ØSTJYLLAND	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder
NORDJYLLAND	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder	Gode jobmuligheder

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Arbejdsmarkedsbalancen (STAR)

Udelukkende baseret på resultater fra arbejdsmarkedsbalancen (tabel 3.2) synes der at være balance mellem udbud og efterspørgsel efter lærere i hele landet. Dette resultat kan dog være udtryk for, at der på lærernes arbejdsområder, særligt i folkeskolen, er mange ikke-læreruddannede, der varetager undervisningen. For at medtage betydningen heraf i efterspørgslen efter lærere har vi beregnet andelen af ikke-læreruddannede undervisere i folkeskolen. I 2018 er der ca. 17 pct. ikke-læreruddannede undervisere i folkeskolen (se figur 3.1), hvilket antages at være et direkte resultat af mangel på undervisere med formel læreruddannelse. Derfor antager vores fremskrivninger, at det nuværende udbud af uddannede lærere kun udgør 83 pct. af den faktiske efterspørgsel (se figur 3.1), hvilket betyder, at der i 2018 er mangel på ca. 15.000 uddannede lærere (se bilag for uddybning). I de regionale fremskrivninger varierer denne mangel baseret på andelen af ikke-læreruddannede i de respektive landsdele i 2018 (se figur 3.1).

Figur 3.1

Andel af undervisere i folkeskolen med og uden en læreruddannelse i 2018

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Definition og afgrænsning af kategorierne i denne figur findes i bilag.

Konklusionen fra dette afsnit er således, at efterspørgslen efter pædagoger, sygeplejersker og socialrådgivere generelt svarer til udbuddet, og at der overordnet set er balance på arbejdsmarkedet for disse uddannelser. Det betyder, at fremskrivningerne af udbud og efterspørgsel efter pædagoger, sygeplejersker og socialrådgivere i nærværende analyse med fordel kan tage udgangspunkt i en ligevægtssituation, hvor udbud og efterspørgsel matcher. Modsat er der allerede i dag mangel på uddannede lærere, hvilket kommer til udtryk i, at 17 pct. af undviserne i folkeskolen ikke har en formel læreruddannelse. Det betyder, at fremskrivningerne af udbud og efterspørgsel efter lærere tager udgangspunkt i en situation, hvor efterspørgslen er højere end udbuddet. Desuden skal de regionale udfordringer i arbejdsmarkedet for sygeplejersker holdes in mente gennem analysen. Metode og data brugt til fremskrivningerne beskrives i detaljer i næste afsnit.

4 Metode og data

Dette afsnit gennemgår metode og data brugt til beregning af fremskrivninger af efterspørgsel og udbud af velfærdsuddannede i Danmark frem mod 2030. Fremskrivningerne baserer sig på to metoder – én til at beregne efterspørgslen og én til at beregne udbuddet. Fælles for de to er, at de baserer sig på data fra Danmarks Statistik. I dette afsnit gennemgås først metode og antagelser bag efterspørgselsfremskrivningen og dernæst udbudsfremskrivningen.

Det bør bemærkes, at fremskrivninger er usikre, da de er baseret på en række antagelser om fremtiden. Dog kommer de store usikkerheder i højere grad fra ændringer i politiske prioriteringer og ny teknologi end fra de tekniske antagelser, som ligger under fremskrivningerne. Det bør tilmed bemærkes, at fremskrivninger af efterspørgsel og udbud nemt kan give et indtryk af, at der enten er for lidt, for meget eller lige præcis nok arbejdskraft. I praksis er arbejdsmarkedet dog langt mere fleksibelt end det. Overskud af arbejdskraft vil blive opslugt i andre dele af arbejdsmarkedet, mens underskud af arbejdskraft vil blive forsøgt håndteret af en række tiltag, fx via substitution af arbejdskraft, udenlandsk arbejdskraft mv. Indenfor velfærdsfagene kan det dog være vanskeligt at importere arbejdskraft, eller substituere de pågældende faggrupper, uden at det har en negativ effekt på kvaliteten af den offentlige service.

Metode til efterspørgselsfremskrivning

Efterspørgslen efter pædagoger, lærere, sygeplejersker og socialrådgivere påvirkes af den demografiske udvikling. Når der kommer flere ældre, øges efterspørgslen fx efter sundhedsydelser, hvilket øger efterspørgslen efter sygeplejersker. Vi bruger derfor den demografiske udvikling til at beregne den fremtidige efterspørgsel efter personer med velfærdsuddannelser.

I efterspørgselsfremskrivningen fremskrives de offentlige udgifter inden for fire områder: Kultur og fritid, undervisning, sundhed samt social beskyttelse. Modellen til efterspørgselsfremskrivningen baserer sig på fire antagelser. De er beskrevet nedenfor.

Antagelse 1: Vi antager, at det individuelle offentlige forbrug pr. person i en given aldersgruppe holdes konstant (se figur 2.2). Denne antagelse forudsætter, at serviceniveauet på velfærdsområderne opretholdes frem mod 2030 - selv i fravær af teknologisk udvikling. Hvis teknologisk udvikling gør, at vi i fremtiden kan opnå samme serviceniveau for færre midler, overvurderer vi således den fremtidige efterspørgsel. Dette ses dog ikke som en stor udfordring for analysen, idet der generelt er et politisk ønske om løbende at forbedre den service, der leveres i det offentlige.

Antagelse 2: Vi antager dernæst, at når det offentlige forbrug inden for et område stiger, så øges efterspørgslen efter personer, der arbejder på det område. Vi fordeler derfor alle personer i Danmark, der har en af de fire velfærdsuddannelser, på de fire områder og fremskriver behovet for dem ud fra væksten i udgifterne på velfærdsområdet (se tabel 3.1).

Antagelse 3: Vi antager, at vi i 2018 har præcis den mængde sygeplejersker, socialrådgivere og pædagoger ansat inden for deres velfærdsområder, der er behov for, således at efterspørgslen efter velfærdsuddannede er lig udbuddet i 2018. Denne antagelse synes at holde, eftersom arbejdsmarkedsbalancen i 2020 indikerer overordnet balance mellem udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede i Danmark. Dog er der regionale udfordringer (se evt. afsnit 3). For lærerne antager vi, at andelen af ikke-læreruddannede undervisere i folkeskolen er konstant frem mod 2030, og at vi dermed har den korrekte efterspørgsel ved at medtage denne mangel.

Antagelse 4: Vi antager, at efterspørgslen efter velfærdsuddannede, der arbejder i andre brancher end de fire velfærdsområder, stiger med den historiske vækst i antal velfærdsuddannede i andre brancher fra 2010-2018. Det skyldes, at efterspørgslen efter denne restgruppe ikke direkte bestemmes af den demografiske udvikling. Det kan fx være personer, der aktivt søger væk fra deres fag. Denne fremgangsmåde har størst betydning for fremskrivningen af efterspørgslen efter socialrådgivere, da 63 pct. af disse arbejder i andre brancher jf. tabel 3.1. Øvrige efterspørgselsfremskrivninger, herunder den nylige rapport 'Udbud og efterspørgsel efter SOSU-uddannede' fra KL (2020), holder denne gruppe konstant, men eftersom vi ser en stor historisk vækst i denne gruppe, antages det at efterspørgslen efter gruppen fortsat vil øges frem mod 2030.

Metode til udbudsfremskrivning

Udbuddet af velfærdsuddannede bestemmes af tilgang og afgang fra arbejdsmarkedet, som bl.a. påvirkes af den demografiske udvikling. Udbuddet påvirkes desuden af danskernes uddannelsesvalg frem mod 2030 og af øvrige strukturelle forhold, såsom politiske reformer (fx fremdriftsreformen). DREAM-modellen tager højde for udviklingen i demografien¹ og danskernes uddannelsesvalg, men indeholder samtlige danskere, og dermed ikke kun arbejdsstyrken. Derfor modelleres afgang fra arbejdsmarkedet for de fire velfærdsuddannelser frem mod 2030, med udgangspunkt i data fra Danmarks Statistik, og indarbejdes i modellen. Afgangen er meget forskellig på tværs af aldersgrupper, og derfor er udbuddet opdelt i tre aldersgrupper. I bilag ses udbuddet i 2018 og 2030 fordelt på velfærdsuddannelserne og aldersgrupperne. Bemærk, at udbuddet generelt afhænger af flere tekniske antagelser end efterspørgslen, og der er derfor større usikkerhed forbundet med modelleringen af udbuddet.

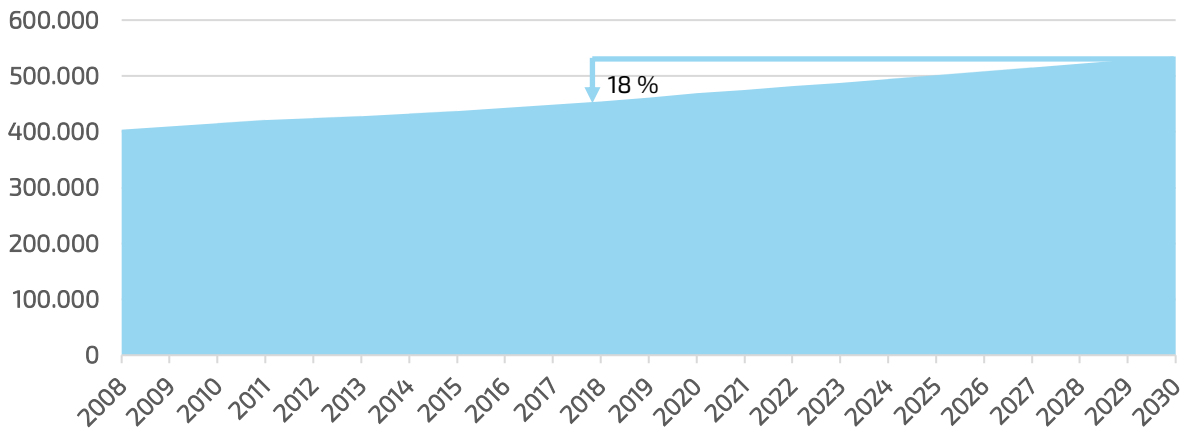
DREAM's uddannelsesmodel deler befolkningen op i 12 uddannelseskategorier. I denne analyse fokuseres på antallet af personer i den arbejdsdygtige alder (15 til og med 67 år²), der har en professionsbachelor, som højest fuldførte uddannelse. Figur 4.1 viser, at DREAM-modellen forudsiger, at der vil være 535.000 personer i aldersgruppen 15-67 år med en professionsbachelor, som højest fuldført uddannelse, i 2030. Det svarer til en stigning på 18 pct. fra 2018. Dermed forventes det, at antallet med en professionsbachelor stiger markant frem mod 2030.

¹ Befolkningsfremskrivningen bygger på demografiske faktorer som køn, oprindelse, fødselsår, indvandrings- og udvandringstidspunkt samt dødstidspunkt.

² Pensionsalderen er 68 år i 2030, hvorfor befolkningen i den arbejdsdygtige alder er defineret som de 15-67-årige i 2030.

Figur 4.1

Antal i den arbejdsdygtige alder, som har en professionsbachelor, som højest fuldført uddannelse

Kilde: DAMVAD Analytics pba. DREAM-modellen

Fordelen ved at benytte DREAM's uddannelsesmodel er som beskrevet, at den tager højde for en lang række forhold, herunder demografi, uddannelsesmæssig adfærd etc. Derfor benyttes modellen til at fremskrive det samlede udbud, dvs. antallet af personer i den arbejdsdygtige alder, som har en professionsbachelor, frem mod 2030. Dog er det langt fra alle i den arbejdsdygtige alder, der faktisk indgår i arbejdsstyrken. Det kan fx skyldes afgang til førtidspension, efterløn etc. Derfor tages der højde for denne afgang fra arbejdsmarkedet for hver af de fire velfærdsuddannelser. Dette gøres med antagelse 1.

Antagelse 1: Vi antager, at afgang er den samme i 2030, som gennemsnittet for perioden 2010–2018 for de forskellige aldersgrupper. Afgangen er meget afhængig af alder, og derfor opdeles der på 3 aldersgrupper: under 35 år, 35–50 år og 50+ år. Afgangen i 2018 for hver af de fire velfærdsuddannelser i de tre aldersgrupper kan ses i figur 5.3.

Antagelse 2: Den anden og sidste antagelse, som lægges ned over DREAM-modellen, er velfærdsuddannelsernes andel af det samlede udbud af professionsbacheloruddannede i 2018 og 2030. Disse andele ganges ned over antallet af professionsbachelorere fra DREAM-modellen, når der er taget højde for afgang. Her tages der igen udgangspunkt i de tre aldersgrupper: under 35 år, 35–50 år og 50+ år.

Først udregnes velfærdsuddannelsernes andel af gruppen af professionsbacheloruddannede i 2018. Dvs. at vi fx udregner, hvor meget sygeplejerskerne under 35 år udgør af de samlede professionsbachelorere under 35 år i 2018. Dette gøres for alle fire velfærdsuddannelser i de tre aldersgrupper. Se figur 4.2.

Dernæst estimeres velfærdsuddannelsernes andel af gruppen af professionsbachelorere i 2030. Dette estimeres ved at fremskrive kohorter. For eksempel vil personer i alderen 35–50 år i 2030 være

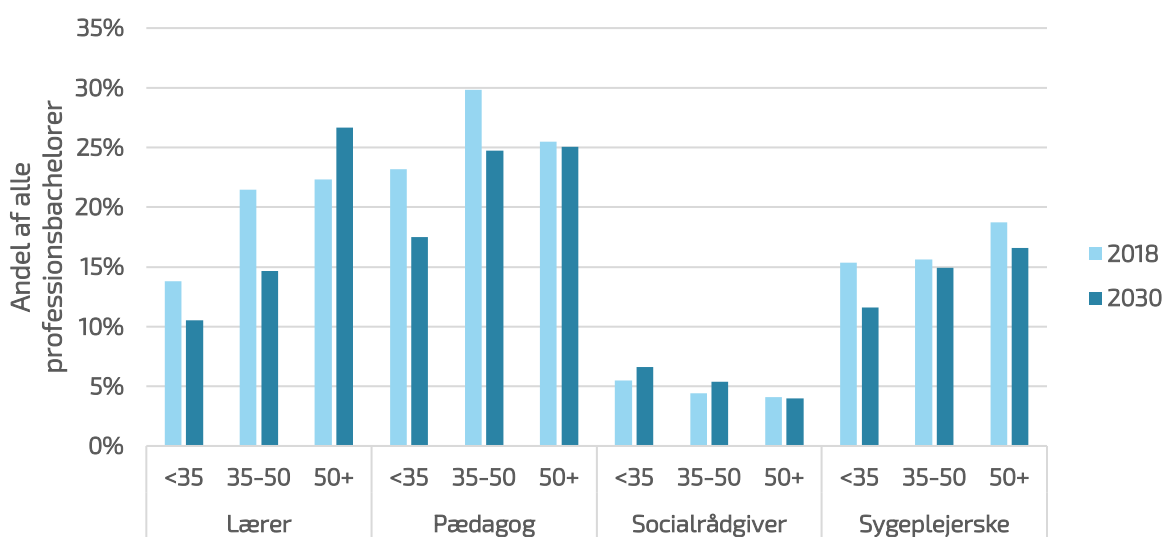
mellem 23 og 38 år i 2018. I 2018 udgør sygeplejerskerne i alderen 23-38 år 15 pct. af det samlede antal af professionsbacheloruddannede i denne aldersgruppe, og derfor antages det, at 15 pct. af de professionsbacheloruddannede i alderen 35-50 år i 2030 vil være sygeplejersker. Se figur 4.2. Samme fremgangsmåde bruges for dem, der er 50+ i 2030. For den yngste aldersgruppe anvendes en anderledes metode. Det skyldes, at de vil være under 23 i år 2018, og dermed vil de færreste have færdiggjort deres professionsbacheloruddannelse. Derfor anvendes i stedet tal for tilgangen til uddannelserne fra 2015-2019, da de delvist kan forudsige udviklingen i nyuddannede de kommende år. Fx fylder sygeplejersker ca. 12 pct. af den samlede tilgang til professionsbacheloruddannelser i perioden 2015-2019, hvorfor denne andel bruges som proxy for, hvor meget sygeplejersker under 35 i år 2030 vil udgøre af det samlede antal professionsbacheloruddannede under 35 år.

Jf. figur 4.2 ses det, at velfærdsuddannelsernes andel af det totale antal professionsbacheloruddannede generelt er lavere i 2030 end i 2018, undtagen for socialrådgiverne. Denne udvikling afspejler, at socialrådgiverne og øvrige professionsbachelorer generelt er begyndt at fylde mere i antallet af nyuddannede det seneste årti. Se figur 10.4 i bilag.

Ved opdeling på landsdele er det den historiske udvikling af velfærdsuddannede i arbejdsstyrken, der bestemmer fordelingen af det fremtidige udbud af velfærdsuddannede. Hvis pædagoger i højere grad er til stede i hovedstaden fra 2010 til 2018, vil den stigning fortsætte frem mod 2030. Dette gælder ved fordelingen mellem landsdele, mens det absolutte antal af udbudte velfærdsuddannede stadig følger ovenstående metode. Den geografiske fordeling af velfærdsuddannede bestemmes ud fra arbejdsstedets beliggenhed.

Figur 4.2

Velfærdsuddannelsernes andel af alle i den arbejdsdygtige alder med en professionsbachelor som højest fuldførte uddannelse

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik samt UFM

5 Faktorer som har betydning for udbuddet

Inden resultaterne fra fremskrivningerne præsenteres, forklarer dette afsnit, hvordan udbuddet af velfærdsuddannede bestemmes af tilgang til og afgang fra arbejdsmarkedet. Dette afsnit kan således bruges til at indlede og forklare udviklingen i det fremtidige udbud af velfærdsuddannede.

Det fremtidige udbud kan stige ved, at der enten er flere, der optages og dimitterer fra velfærdsuddannelserne, eller ved at færre forlader arbejdsmarkedet. Nedenfor præsenteres derfor først tilgangen til velfærdsuddannelserne, og dernæst vises afgang fra arbejdsmarkedet, herunder arbejdsstyrkens alder. Tilgangen behandles yderligere i afsnit 8, som viser scenarier for rekruttering til velfærdsuddannelserne.

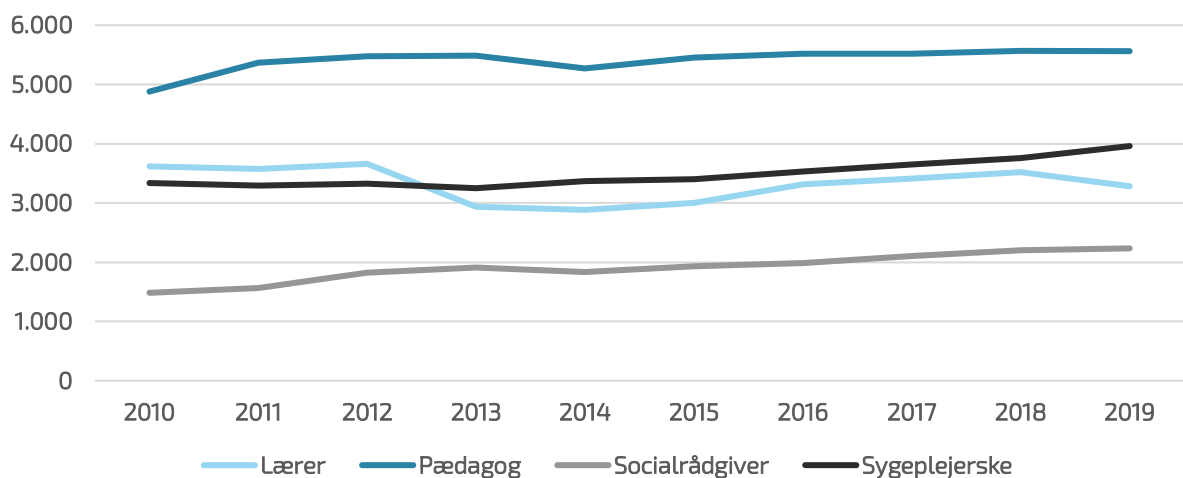
Tilgang til uddannelserne og arbejdsmarkedet

Fra 2010-2019 er det samlede antal optagne på de fire velfærdsuddannelser vokset med 13 pct., fra 13.312 til 15.041. Stigningen skyldes et øget optag på alle velfærdsuddannelser undtagen læreruddannelsen (se figur 5.1). Optaget på socialrådgiveruddannelsen er vokset særligt meget fra 2010-2019 med over 50 pct.

Fra 2015 og frem er optaget vokset på alle fire velfærdsuddannelser, hvilket kan indikere et stigende antal færdiguddannede på tværs af alle velfærdsuddannelser de næste par år, givet at frafaldsraten er konstant. Det er desuden relevant at holde for øje, at DREAM-modellen antager, at antallet af personer med en professionsbachelor vil stige markant frem mod 2030 (se figur 4.1). Dog viser figur 4.2, at velfærdsuddannelsernes andel af det totale antal professionsbacheloruddannede generelt er lavere i 2030 end i 2018, undtagen for socialrådgiverne.

Figur 5.1

Udvikling i optag på de fire velfærdsuddannelser, 2010-2019

Kilde: DAMVAD Analytics pba. UFM

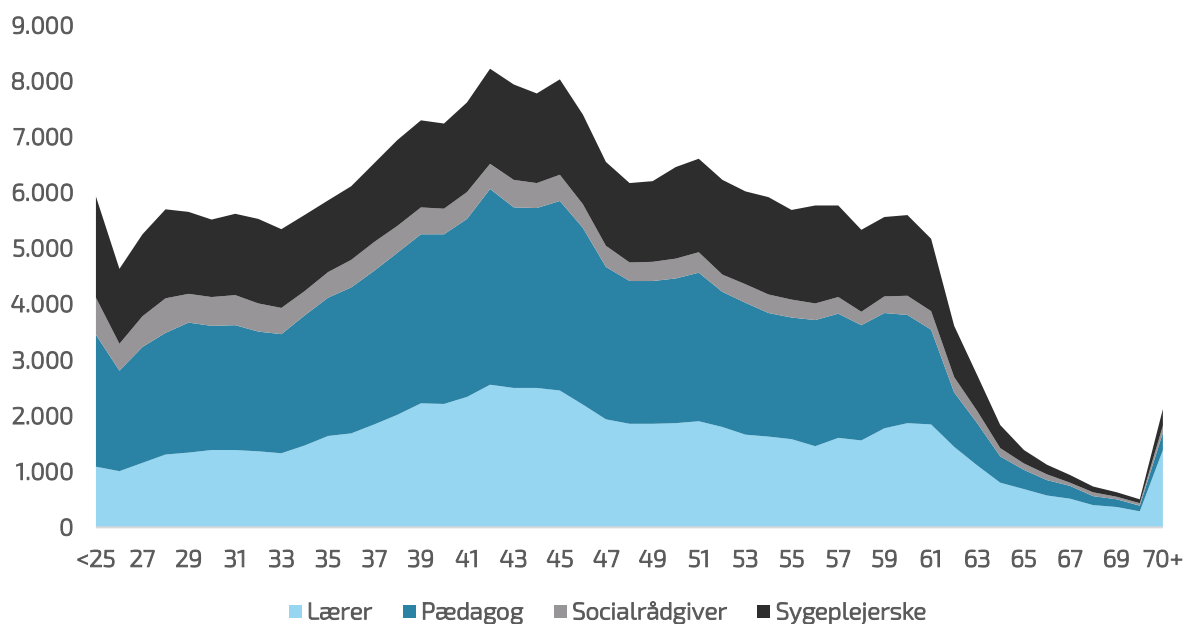
Afgang fra arbejdsmarkedet

Afgang fra arbejdsmarkedet for velfærdsuddannede kan skyldes flere forhold. Denne analyse tager højde for afgang ud af arbejdsstyrken, men ikke for afgang til andre fag eller brancher. Afgang ud af arbejdsstyrken er ofte aldersbetinget, og de beskæftigedes alder kan bl.a. sige noget om, hvor mange der forventes at gå på pension frem mod 2030.

Figur 5.2 viser aldersfordelingen for arbejdsstyrken inden for de fire velfærdsuddannelser. Arbejdsstyrken inden for velfærdsuddannelserne ligner i store træk hinanden, hvad angår alder. Lærerne er dog generelt lidt ældre. 19 pct. af lærerne i arbejdsstyrken er under 35 år i 2018, mens dette gælder ca. 25-35 pct. af de resterende velfærdsuddannelser. Ligeledes er ca. 25 pct. af lærerne over 55 år i 2018, mens dette gælder 15-20 pct. af de øvrige velfærdsuddannelser. Da pensionsalderen i 2030 er 68 år, kan det forventes at en større andel af lærerne går på pension frem mod 2030, og derfor vil afgang af ældre være større for denne gruppe frem mod 2030. Dette vil have påvirkning på udbuddet af lærere.

Figur 5.2

Aldersfordeling af arbejdsstyrken på de fire velfærdsuddannelser, 2018

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Generelt er afgang meget afhængig af alder, men afgang fra arbejdsmarkedet for velfærdsuddannede skyldes ikke kun pension. I 2018 var pensionsalderen 65 år, hvorfor nedenstående figur 5.3 viser afgang fra arbejdsstyrken under 65 år. Generelt ses det, at afgang stiger med alderen. På tværs af alle fire velfærdsuddannelser er afgang langt højere for de 50-65-

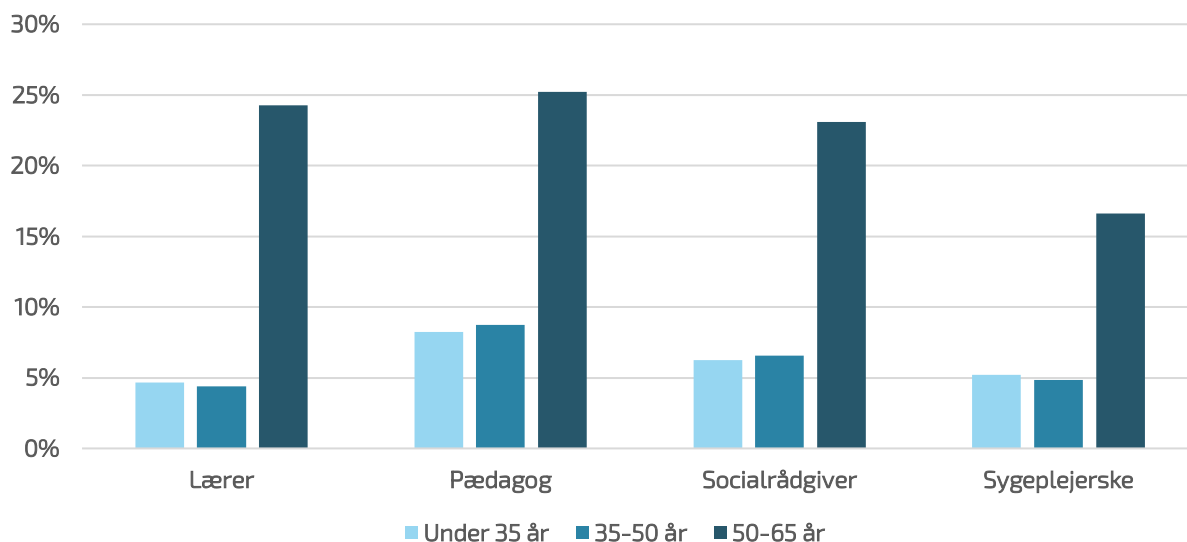
årige end for de yngre aldersgrupper. For pædagogerne i aldersgruppen 50-65 år er 25 pct. uden for arbejdsstyrken, og er dermed afgang fra arbejdsmarkedet.

Til sammenligning afgår ca. 17 pct. af sygeplejerskerne i aldersgruppen 50-65 år fra arbejdsmarkedet. Afgangen for aldersgruppen 50-65 år er således langt lavere for sygeplejerskerne end for de øvrige velfærdsuddannelser. Figur 5.3 viser tilmed, at afgang generelt er lidt højere for pædagogerne på tværs af alle aldersgrupper.

På tværs af de fire velfærdsuddannelser skyldes afgang for de 50-65-årige typisk efterløn og førtidspension. For arbejdsstyrken under 50 er afgang årsagen hyppigst førtidspension, sygefravær, jobafklaring el. uoplyste forhold.

Figur 5.3

Andel i aldersgruppen, som er uden for arbejdsstyrken, 2018

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

6 Udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede frem mod 2030

I dette afsnit præsenteres de overordnede resultater fra fremskrivningen af efterspørgsel og udbud af velfærdsuddannede frem mod 2030. I afsnit 7 opdeles fremskrivningerne på landsdele, idet der er store geografiske forskelle i demografisk udvikling og søgemønstre.

Overordnede resultater

Den demografiske udvikling forventes at øge efterspørgslen efter velfærdsuddannede med godt 11 pct. frem mod 2030, svarende til knap 29.000 personer ekstra ift. i dag (jf. tabel 6.1). Det skyldes, at den demografiske sammensætning af den danske befolkning vil ændre sig markant frem mod 2030, se afsnit 2. Samtidig forventes udbuddet af velfærdsuddannede at stige med ca. 8.400 personer frem mod 2030, hvilket svarer til en stigning på 3,5 pct. i forhold til i dag (jf. tabel 6.1). Det betyder, at efterspørgslen efter velfærdsuddannede forventes at stige mere end udbuddet frem mod 2030, og derfor vil der være national mangel på velfærdsuddannede i 2030. Dertil kommer, at der allerede i dag er mangel på ca. 15.000 uddannede lærere (se evt. afsnit 3).

Tabel 6.1

Ændring i udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede fra 2018 til 2030

	UDBUD	EFTERSPØRGSEL
LÆRER	0,1 %	-2,1 %
PÆDAGOG	0,3 %	14,8 %
SOCIALRÅDGIVER	38,6%	42,2 %
SYGEPLEJERSKE	2,9 %	16,5 %
I ALT	3,5 %	11,3 %

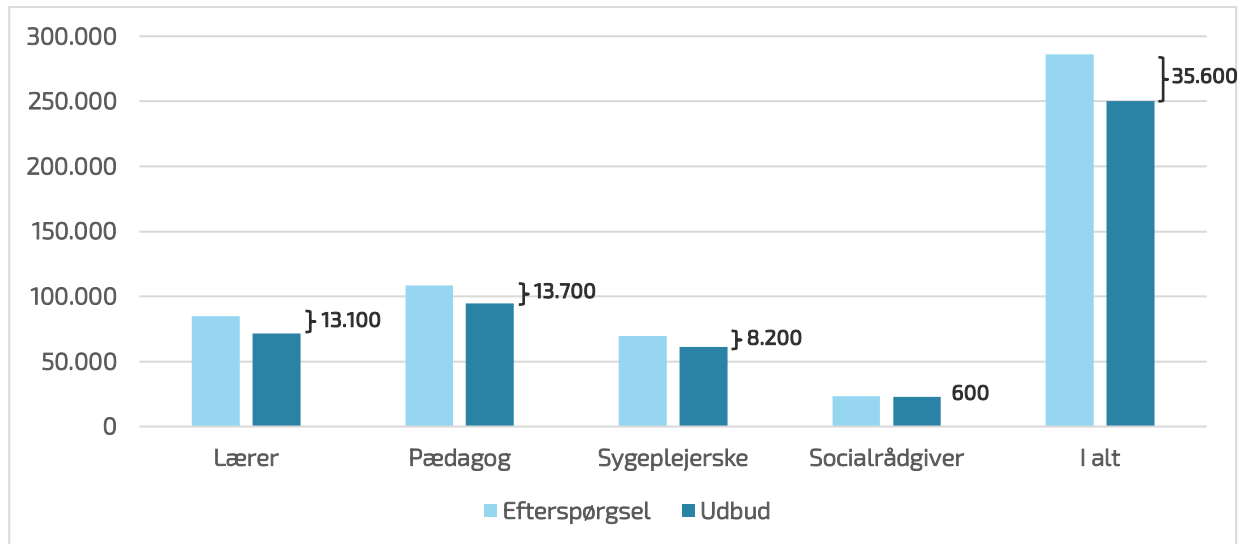
Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, Finansministeriet og DREAM's uddannelsesmodel

Note: Tabellen viser den procentvise ændring i udbuddet og efterspørgslen fra 2018 til 2030. Se også bilag for tabel over væksten af udbud og efterspørgsel fra 2018 til 2030 fordelt på landsdele.

Samlet set udgør manglen således 35.600 velfærdsuddannede i 2030, svarende til ca. 14 pct. af arbejdsstyrken af velfærdsuddannede i dag (jf. figur 6.1). Det kan dermed blive vanskeligere at finde kvalificerede medarbejdere til velfærdsområdet i fremtiden, herunder til sygehuse, børnehaver, folkeskoler, mv. Dog er der store forskelle på tværs af de fire uddannelser, hvorfor vi nedenfor dykker ned i balancen mellem udbud og efterspørgsel for de enkelte uddannelser. Tilmed er der store geografiske forskelle, som præsenteres i afsnit 7.

Figur 6.1

Udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede i 2030 for hele Danmark

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, Finansministeriet og DREAM's uddannelsesmodel.

Note: Tuborgklammen til højre for søjlerne og det tilhørende tal markeret i "fed" angiver manglen, dvs. forskellen mellem efterspørgslen og udbuddet. Tallene i figuren er afrundet til nærmeste hundrede.

Fordeling på de fire velfærdsuddannelser

Dette afsnit sammenholder efterspørgsel og udbud i 2030 for hver af de fire velfærdsuddannelser (se figur 6.1). Efterspørgslen forventes at stige for alle velfærdsuddannelser frem mod 2030 undtagen for lærerne, hvor efterspørgslen forventes at falde (se tabel 6.1).

Lærere

På landsplan forventes efterspørgslen efter lærere at falde med godt 2 pct. frem mod 2030, svarende til ca. 1.900 lærere (se tabel 6.1). Det kan forklares med faldende ungdomsårgange frem mod 2030. I samme periode forventes udbuddet af lærere at være nogenlunde stabilt³. Udviklingen i udbud og efterspørgsel efter lærere betyder, at der er i 2030, vil være en mangel på ca. 13.100 uddannede lærere (se figur 6.1). Det skyldes, at der allerede i 2018 er lærermangel på ca. 15.000, som kommer til udtryk i, at der er 17 pct. ikke-læreruddannede ansat i lærerstillingen i folkeskolen i 2018. Derudover kan efterspørgslen efter lærere med specifikke undervisningsfag også have indvirkning på den samlede mangel på lærere fremadrettet, hvilket der ikke er taget højde for i tallene.

³ Idet lærerne er en aldrende gruppe, vil der særligt være et større udbud af de 50+ årige i 2030, mens der vil være et mindre udbud af de 35-50-årige (se Figur 10.5).

Pædagoger

Efterspørgslen efter pædagoger forventes at stige med knap 15 pct. frem mod 2030, svarende til ca. 14.000 personer (se tabel 6.1). Stigningen skyldes primært den stigende gruppe af 0-6-årige frem mod 2030, som har et særligt højt individuelt offentligt udgiftstræk inden for social beskyttelse, dvs. vuggestuer og børnehaver. I samme periode estimeres udbuddet af pædagoger at stige med 0,3 pct. Det betyder, at stigningen i efterspørgslen efter pædagoger frem mod 2030 er langt højere end stigningen i udbuddet. Der forventes derfor at mangle ca. 13.700 pædagoger i 2030 (se figur 6.1). Bemærk i den sammenhæng, at disse resultater ikke tager højde for indfasningen af minimumsnormeringer og uddannelsesdækning. Dette berøres separat i afsnit 9 og vil øge manglen endnu mere.

Socialrådgivere

Efterspørgslen efter socialrådgivere forventes at stige med 42 pct. frem mod 2030, svarende til ca. 6.900 socialrådgivere (se tabel 6.1). Udbuddet af socialrådgivere forventes i samme periode at stige med knap 39 pct. Det betyder, at der vil være mangel på ca. 600 socialrådgivere i 2030, svarende til knap 4 pct. af det samlede antal socialrådgiverne i arbejdsstyrken i 2018 (se figur 6.1). Det skal dog bemærkes, at dette er under forudsætning af, at den historiske vækst i efterspørgslen efter socialrådgivere i andre brancher, fx arbejdsformidlingskontorer, fortsætter som hidtil (se uddybning af metode i afsnit 4).

Sygeplejersker

Efterspørgslen efter sygeplejersker forventes at stige med knap 17 pct. frem mod 2030, svarende til knap 10.000 sygeplejersker (se tabel 6.1). Denne stigning kan primært tilskrives stigningen i den ældre befolkning frem mod 2030, som har et højt individuelt offentligt udgiftstræk inden for sundhed og social beskyttelse, herunder plejehjem. I samme periode forventes udbuddet af sygeplejersker at stige med knap 3 pct. Dette resultat betyder, at der på nationalt plan vil mangle ca. 8.200 sygeplejersker i 2030 (se figur 6.1). Bemærk i den sammenhæng, at der i dag allerede er mangel på sygeplejersker i visse dele af landet (se tabel 3.2).

Delkonklusion

Det forventes, at efterspørgslen efter velfærdsuddannede stiger mere end udbuddet frem mod 2030. Derfor forventes en national mangel på ca. 35.600 velfærdsuddannede i 2030. Manglen efter pædagoger og lærere vil være størst, og der vil mangle hhv. 13.700 pædagoger og 13.100 uddannede lærere i 2030. Dernæst vil der mangle ca. 8.200 sygeplejersker og ca. 600 socialrådgivere.

7 Geografisk prognose af udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede frem mod 2030

Dette afsnit indeholder en geografisk fordelt prognose af efterspørgslen og udbuddet af velfærdsuddannede frem mod 2030, som estimerer, i hvilke landsdele der vil være størst mangel på velfærdsuddannede. Uddannelsesinstitutionerne som udbyder de fire velfærdsuddannelser, spænder fra større bykommuner med mange uddannelsesmuligheder og stigende befolkningstal til landdistriktsområder med færre uddannelsesmuligheder og aldrende befolkning. Samtidig ses en tendens til øget søgning mod uddannelsessteder i byerne.

Generelle geografiske forskelle

Overordnet set forventes store geografiske forskelle i udbud og efterspørgsel efter velfærdsuddannede i 2030. Der forventes at være begrænset arbejdskraftmangel i Vestjylland i 2030, mens der forventes at være størst mangel på velfærdsuddannede i Østjylland samt Nord-, Syd- og Vestsjælland. I figur 7.1 til figur 7.4. vises udbud og efterspørgsel i hver landsdel i 2030, og tabel 7.1 sammenfatter tallene på tværs af uddannelser og landsdele. I bilag vises den procentvise vækst i udbud og efterspørgsel fra 2018 til 2030, som der refereres til i dette afsnit.

Lærere

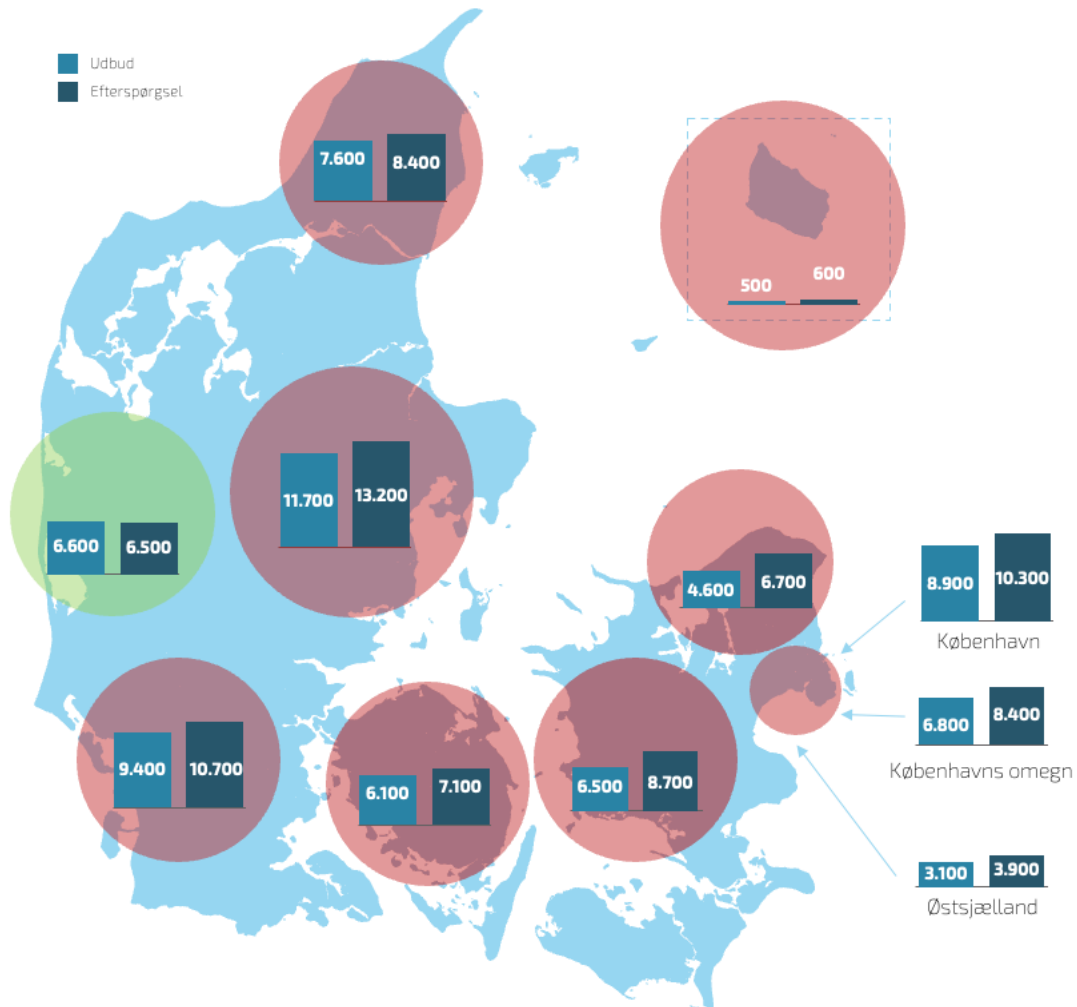
Sammenholdes udbud og efterspørgsel efter lærere ses det, at der på landsplan vil være mangel på ca. 13.100 uddannede lærere i 2030 (se tabel 7.1). I 2018 mangler der ca. 15.000 uddannede lærere på landsplan, hvilket betyder, at manglen vil falde frem mod 2030. Ifølge figur 7.1 vil der mangle uddannede lærere i alle landsdele i 2030 – undtagen i Vestjylland. Det skyldes et stort fald i efterspørgslen efter lærere i Vestjylland frem mod 2030 kombineret med en høj andel uddannede lærere i folkeskolerne. Omvendt vil manglen på uddannede lærere være særlig stor i Vest- og Sydsjælland samt Nordsjælland, hvor der vil mangle ca. 2.200 uddannede lærere i 2030 (se figur 7.1).

Den nationale efterspørgsel efter lærere forventes at falde med godt 2 pct. frem mod 2030 (se tabel 6.1). I landsdele, hvor der er store byer (Århus og København), vil der dog være et større behov for lærere i 2030 (se bilag). Efterspørgslen efter lærere i Østjylland stiger med knap 2 pct., og efterspørgslen i København stiger med knap 7 pct. fra 2018-2030. I de resterende landsdele falder efterspørgslen efter lærere. Faldet er størst i Vestjylland, hvor der er behov for 8 pct. færre lærere i 2030.

Udbuddet af lærere forventes at være stabilt frem mod 2030. Der er dog store geografiske forskelle, fx falder udbuddet med ca. 10 pct. i Nordsjælland, mens det stiger med knap 19 pct. i København frem mod 2030 (se bilag).

Figur 7.1

Udbud og efterspørgsel efter lærere, 2030

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, Finansministeriet og DREAM's uddannelsesmodel

Note: Rød angiver mangel, grøn angiver et overskud, mens gul angiver ligevægt mellem udbud og efterspørgsel i 2030. Tallene er afrundet til nærmeste 100.

Pædagoger

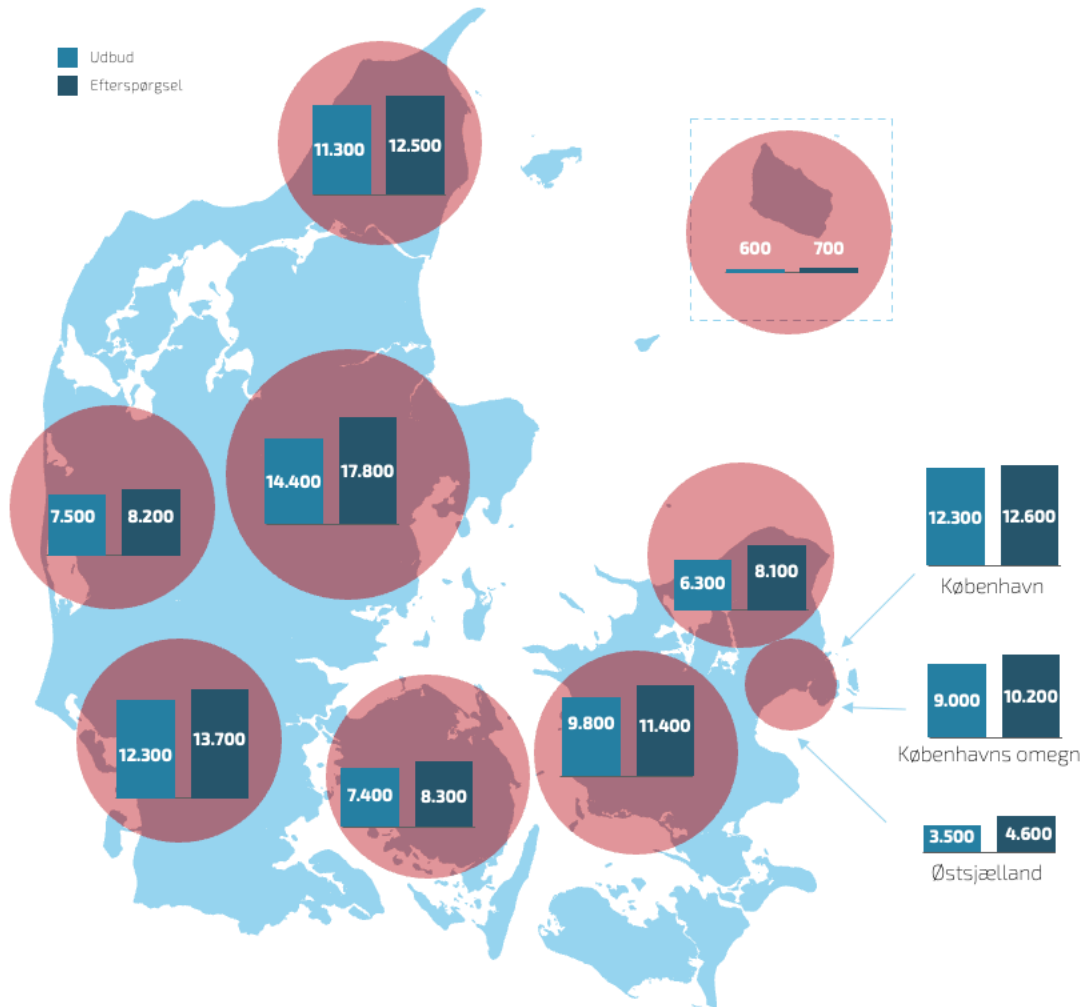
Sammenholdes udbuddet med efterspørgsel i 2030, ses det, at der i alle landsdele forventes større efterspørgsel end udbud i 2030 (se figur 7.2). Den største mangel på pædagoger forventes i Østjylland, hvor der vil mangle 3.400 pædagoger i 2030. Modsat vil der i København kun mangle 300 pædagoger i 2030. Dog skal det holdes for øje, at der i Hovedstaden i 2020 allerede er delvis mangel på pædagoger, jf. tabel 3.2, og manglen i figur 7.2 angiver dermed en yderligere mangel, end den der allerede findes i dag. Det skal desuden bemærkes, at der her ikke er taget højde for indfasningen af minimumsnormeringer og uddannelsesdækning, som vil øge efterspørgslen yderligere (se afsnit 9).

Efterspørgslen efter pædagoger i hele landet forventes at stige med 14,8 pct. frem mod 2030 (Jf. tabel 6.1). Denne efterspørgsel er især drevet af et større behov for pædagoger i de østlige landsdele (Østsjælland og Østjylland) samt Nordjylland (se bilag). Den høje relative vækst i Østsjælland skal dog ses i lyset af, at Østsjælland er en relativt lille landsdel med få pædagoger sammenlignet med resten af Danmark, og den absolutte stigning i efterspørgslen er derfor begrænset. Den laveste stigning i efterspørgslen efter pædagoger ses i de vestlige landsdele. I Vest- og Sydsjælland samt Vestjylland forventes der at være behov for ca. 10 pct. flere pædagoger i 2030.

Udbuddet af pædagoger forventes at stige med 0,3 pct. på landsplan frem mod 2030. I de fleste landsdele forventes udbuddet at falde, og kun i København, Nordjylland, Fyn og Vestjylland forventes udbuddet at stige med mellem 1-10 pct. frem mod 2030 (se bilag).

Figur 7.2

Udbud og efterspørgsel efter pædagoger, 2030

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, Finansministeriet og DREAM's uddannelsesmodel

Note: Rød angiver mangel, grøn angiver et overskud, mens gul angiver ligevægt mellem udbud og efterspørgsel i 2030. Tallene er afrundet til nærmeste 100.

Socialrådgivere

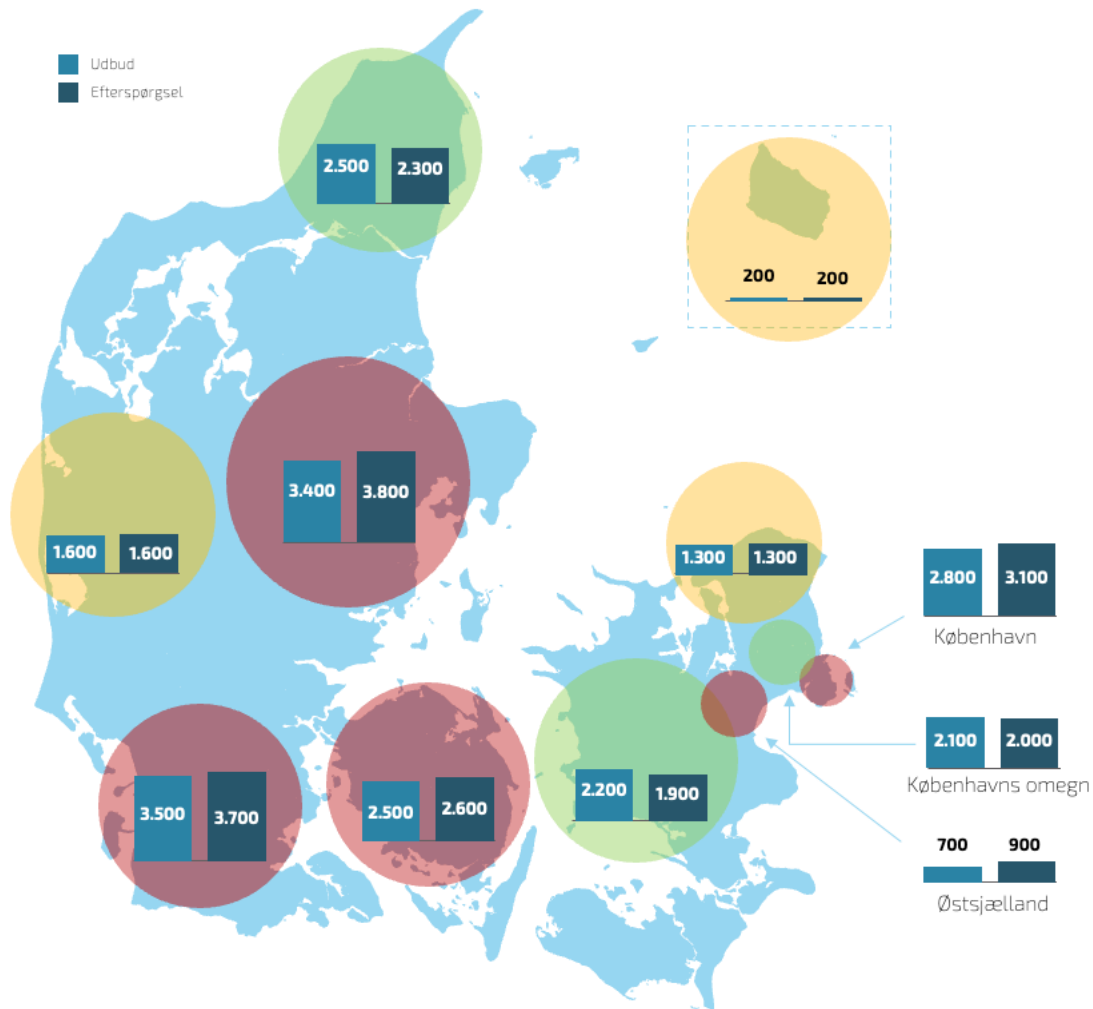
Sammenholdes udbuddet med efterspørgslen i 2030, forventes der på landsplan at mangle 600 socialrådgivere i 2030. Manglen forventes især at forekomme i Østjylland og København, hvor der vil mangle omkring 300-400 socialrådgivere (se figur 7.3). Omvendt vil der være et overskud på 200-300 socialrådgivere i Vest- og Sydsjælland og Nordjylland.

På nationalt plan forventes efterspørgslen efter socialrådgivere at stige med 42 pct. frem mod 2030 (Jf. tabel 6.1). Efterspørgslen forventes særligt at stige i Østsjælland, Vest- og Sydsjælland, Vestjylland samt Bornholm, hvor der er behov for over 55 pct. flere socialrådgivere i 2030 (se bilag). Efterspørgslen stiger mindst i Nord- og Østjylland samt på Fyn, hvor der er behov for 30-35 pct. flere socialrådgivere.

Socialrådgiverne udgør den mindste gruppe af de professionsbacheloruddannede med en velfærdsuddannelse. Der var i alt knap 16.500 beskæftigede socialrådgivere på det danske arbejdsmarked i 2018, og udbuddet forventes at stige med ca. 6.300 frem mod 2030, svarende til ca. 38 pct. Udbuddet forventes at stige kraftigst i Vest- og Sydsjælland, hvor det stiger med 75 pct., men også i de resterende landsdele er stigningerne store (se bilag).

Figur 7.3

Udbud og efterspørgsel efter socialrådgivere, 2030

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, Finansministeriet og DREAM's uddannelsesmodel

Note: Rød angiver mangel, grøn angiver et overskud, mens gul angiver ligevægt mellem udbud og efterspørgsel i 2030. Tallene er afrundet til nærmeste 100.

Sygeplejersker

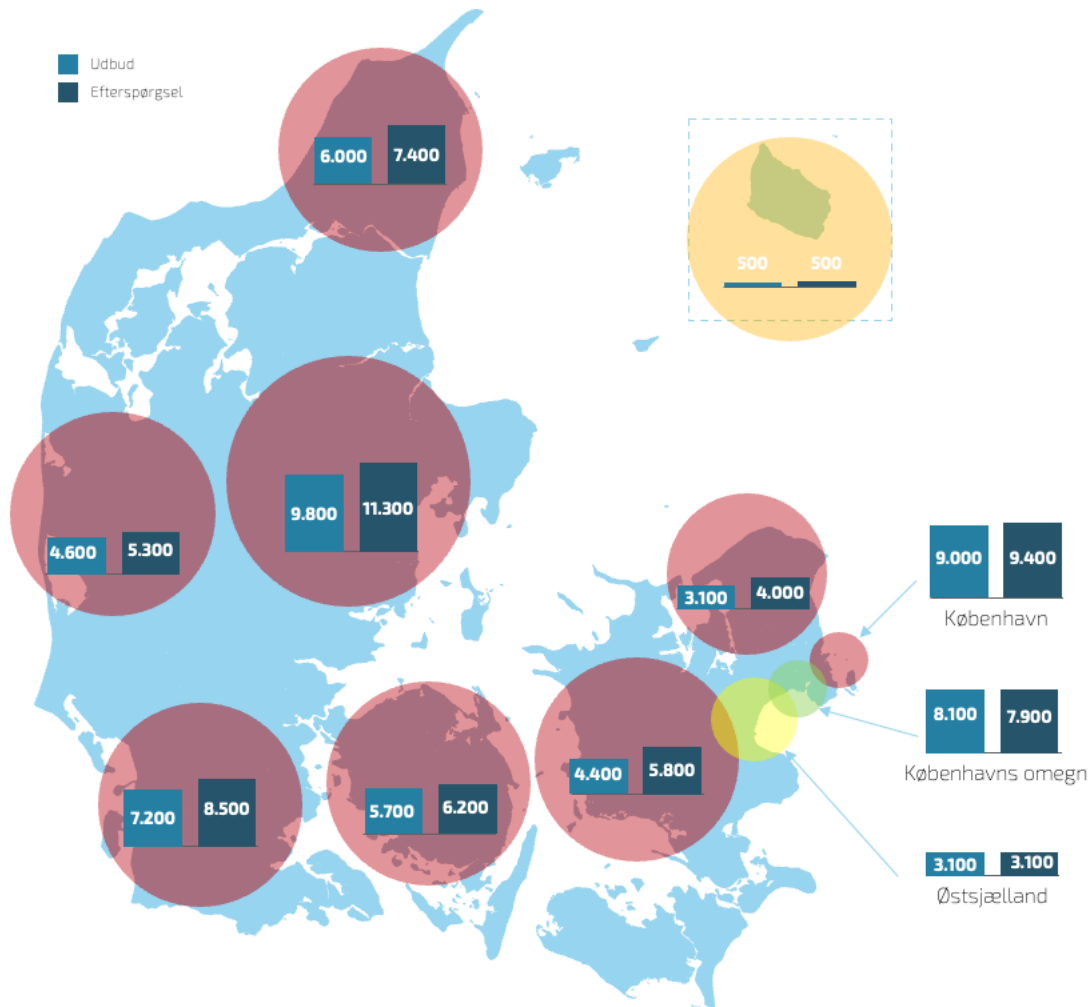
I 2030 forventes det, at efterspørgslen efter sygeplejersker i hele Danmark overstiger udbuddet, og at der på landsplan vil mangle omtrent 8.200 sygeplejersker i 2030. Der vil være særligt stor mangel på sygeplejersker i Øst-, Syd og Nordjylland samt Vest- og Sydsjælland, hvor der hvert sted vil mangle 1.300-1.500 sygeplejersker i 2030 (se figur 7.4). Kun i Københavns omegn vil der være overskud af sygeplejersker, og i Østsjælland vil udbud og efterspørgsel være balanceret i 2030. Dog skal det holdes for øje, at der allerede i dag er mangel på sygeplejersker i nogle områder, herunder Hovedstaden, Sjælland og Fyn, hvorfor der her vil være yderligere mangel på sygeplejersker i 2030.

Efterspørgslen efter sygeplejersker i hele landet forventes at stige med 16,5 pct. frem mod 2030, hvilket primært skyldes det stigende antal ældre (Jf. tabel 6.1). Efterspørgslen forventes at vokse kraftigst i København, Østsjælland og Østjylland, hvor der er behov for over 20 pct. flere sygeplejersker i 2030 (se bilag). Efterspørgselsstigningen er lavest i Københavns Omegn, hvor der i 2030 er behov for 11 pct. flere sygeplejersker.

Udbuddet af sygeplejersker forventes at vokse med 2,9 pct. på landsplan frem mod 2030. I de fleste landsdele er der faldende udbud, og det falder særligt i Nordsjælland og Vest- og Sydsjælland med ca. 10 pct. Udbuddet stiger primært i de landsdele, hvor der er store byer, dvs. Østjylland, Fyn og i Københavnsområdet (se bilag). Udbuddet forventes at stige mest i Østsjælland med 22 pct. frem mod 2030.

Figur 7.4

Udbud og efterspørgsel efter sygeplejersker, 2030

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, Finansministeriet og DREAM's uddannelsesmodel

Note: Rød angiver mangel, grøn angiver et overskud, mens gul angiver ligevægt mellem udbud og efterspørgsel i 2030. Tallene er afrundet til nærmeste 100.

Tabel 7.1

Udbud og efterspørgsel af arbejdskraft i 2030, tusinde personer

	LÆRER			PÆDAGOG			SOCIALRÅDGIVER			SYGEPLEJERSKE		
	Udbud	Eftersp.	Forskel	Udbud	Eftersp.	Forskel	Udbud	Eftersp.	Forskel	Udbud	Eftersp.	Forskel
HELE DANMARK	71,7	84,8	-13,1	94,5	108,2	-13,7	22,8	23,4	-0,6	61,3	69,5	- 8,2
KØBENHAVN	8,9	10,3	-1,4	12,3	12,6	- 0,3	2,8	3,1	-0,3	9,0	9,4	- 0,3
KØBENHAVNS OMEGN	6,8	8,4	-1,6	9,0	10,2	- 1,2	2,1	2,0	0,1	8,1	7,9	0,2
NORDSJÆLLAND	4,6	6,7	- 2,1	6,3	8,1	-1,8	1,3	1,3	-	3,1	4,0	- 0,9
BORNHOLM	0,5	0,6	-	0,6	0,7	- 0,1	0,2	0,2	-	0,5	0,5	- 0,1
ØSTJÆLLAND	3,1	3,9	-0,8	3,5	4,6	- 1,2	0,7	0,9	-0,2	3,1	3,1	-
VEST- OG SYDSJÆLLAND	6,5	8,7	-2,2	9,8	11,4	- 1,5	2,2	1,9	0,3	4,4	5,8	- 1,4
FYN	6,1	7,1	- 1,0	7,4	8,3	- 0,9	2,5	2,6	-0,1	5,7	6,2	- 0,5
SYDJYLLAND	9,4	10,7	-1,3	12,3	13,7	- 1,4	3,5	3,7	-0,2	7,2	8,5	- 1,3
ØSTJYLLAND	11,7	13,2	-1,5	14,4	17,8	- 3,4	3,4	3,8	-0,4	9,8	11,3	- 1,5
VESTJYLLAND	6,6	6,5	0,1	7,5	8,2	- 0,7	1,6	1,6	-	4,6	5,3	- 0,7
NORDJYLLAND	7,6	8,4	-0,8	11,3	12,5	- 1,2	2,5	2,3	0,2	6,0	7,4	- 1,4

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, Finansministeriet og DREAM's uddannelsesmodel

Note: Forskellen er udregnet som udbud fratrukket efterspørgsel, og negative tal betyder dermed mangel på arbejdskraft. Pga. afrunding passer forskellen ikke nødvendigvis direkte med forskellen i de afrundede tal. Bemærk at der ikke nødvendigvis er ligevægt i udbud og efterspørgsel i 2018, hvilket betyder, at en positiv forskel (overskud) i 2030 ikke nødvendigvis er ensbetydende med overskud af arbejdskraft.

Delkonklusion

I 2030 forventes der at være mangel på pædagoger i alle landsdele, særligt i Østjylland. Desuden forventes der at være mangel på sygeplejersker i alle landsdele på nær Københavns omegn og Østsjælland. Bemærk i den sammenhæng, at der i dag allerede er mangel på sygeplejersker i visse dele af landet (se tabel 3.2). Manglen på socialrådgivere forventes særligt at forekomme i Østjylland og København, og omvendt vil der være et overskud af socialrådgivere i både Vest- og Sydsjælland, Nordjylland samt Københavns Omegn. Der forventes at være mangel på uddannede lærere i alle landsdele – undtagen i Vestjylland, hvilket bl.a. skyldes den relativt høje andel uddannede lærere i folkeskolen i Vestjylland. Bemærk i den sammenhæng at analysen ikke tager højde for betydningen af efterspørgsel efter lærere med specifikke undervisningsfag i folkeskolen.

8 Scenarier for rekruttering af studerende til velfærdsuddannelserne

I dette afsnit beskrives forskellige scenarier for, hvordan antallet af nyuddannede på de fire velfærdsuddannelser udvikler sig frem mod 2030. Det holdes op imod manglen af nyuddannede frem mod 2030 beregnet i afsnit 6. Formålet med afsnittet er at beregne manglen af velfærdsuddannede i 2030 i forskellige scenarier for ændringer i rekrutteringen og dermed i udviklingen i nyuddannede.

Scenarier for optag og tilgang frem mod 2030

For at undersøge hvordan ændringer i rekrutteringen til velfærdsuddannelserne vil påvirke manglen på arbejdskraft i 2030, opstilles tre scenarier foruden basisscenariet. De tre scenarier for udviklingen i antal nyuddannede frem mod 2030 er baseret på den historiske udvikling i optag og ansøgning til velfærdsuddannelserne i perioden 2010-2019, mens basisscenariet tager udgangspunkt i beregninger fra udbudsanalysen. Scenarierne beskrives yderligere herunder.

Basisscenariet viser, hvordan udbudsanalysen forventer, at antallet af nyuddannede stiger i perioden 2018-2030. Basisscenariet tager udgangspunkt i udbudsanalysen og viser udviklingen i antallet af personer med en given velfærdsuddannelse, der er under 35 år. Det antages dermed, at hele udviklingen i antallet af velfærdsuddannede under 35 år kommer fra ekstra nyuddannede.

Scenarie 1 baseres på væksten i optag fra 2015-2019. Det antages, at udviklingen fra 2015-2019 i optag fortsætter frem mod 2030, så antallet af nyuddannede stiger tilsvarende. Fra 2015 til 2019 stiger optag på velfærdsuddannelserne med 2,2 pct. om året. Den gennemsnitlige årlige vækst trækkes op af den gennemsnitlige årlige vækst i optaget på uddannelserne til socialrådgiver, lærer og sygeplejerske, mens den trækkes ned af pædagoguddannelsen (se vækstraterne i tabel 8.1). Pædagoguddannelsen er den uddannelse, der optager flest studerende, og derfor vejer pædagogerne tungt i den samlede vækst for velfærdsuddannelserne.

Scenarie 2 baseres på væksten i optag fra 2010-2019. Det antages, at væksten fra 2010-2019 i optag fortsætter frem mod 2030, så antallet af nyuddannede stiger tilsvarende. Fra 2010-2019 er det samlede antal optagne på de fire velfærdsuddannelser vokset med 1,4 pct. om året. Stigningen skyldes et øget optag på alle velfærdsuddannelser, undtagen læreruddannelsen. Se tabel 8.1.

Scenarie 3 baseres på kvalificerede 1. prioritetsansøgninger fra 2016-2019. Det antages, at udviklingen i kvalificerede 1. prioritetsansøgninger er en indikator for udviklingen i optaget og dermed antallet af nyuddannede fremadrettet. Der har været et fald i kvalificerede 1. prioritetsansøgninger siden 2016 på tværs af alle fire velfærdsuddannelser. Det kan være et udtryk for, at interessen for velfærdsuddannelser er faldende, hvilket kan påvirke optaget og antal nyuddannede negativt fremadrettet. Tilmed er det muligt, at demografien spiller en rolle her med faldende ungdomsårgange.

Den gennemsnitlige årlige vækst i antal nyuddannede for hvert af de tre scenarier samt basisscenariet er opsummeret i tabel 8.1.

Tabel 8.1

Scenarier for fremskrivning af antal nyuddannede frem mod 2030

		GNS. ÅRLIG VÆKST				
		ANTAGELSER	LÆRER	PÆDAGOG	SOCIALRÅDGIVER	SYGEPLEJERSKE
BASISSCENARIE	Vækst fra udbudsanalyse		3,8%	2,6%	12,6%	2,8%
SCENARIO 1	Vækst fra 2015 til 2019 i optag		2,3%	0,5%	3,7%	3,9%
SCENARIO 2	Vækst fra 2010 til 2019 i optag		-1,1%	1,5%	4,6%	1,9%
SCENARIO 3	Vækst fra 2016-2019 i kvalificerede 1. prioritetsansøgninger		-2,2%	-6,8%	-4,2%	-3,5%

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, UFM og Danske Professionshøjskoler

Note: Vækstraterne for basisscenariet er fra udbudsanalysen og viser udviklingen fra 2018-2030 i antallet af personer med en given velfærdsuddannelse, der er under 35 år.

Resultater fra scenarierne

I nedenstående afsnit præsenteres resultaterne af scenarieanalysen. Udviklingen i antal nyuddannede i hvert scenarie vises, og med udgangspunkt heri udregnes og præsenteres manglen af velfærdsuddannede i 2030 i hvert scenarie. Nedenfor gennemgås de fire scenarier for hver af de fire velfærdsuddannelser, og resultaterne er præsenteret i tabel 8.2.

Lærere

I alle fire scenarier forventes en mangel på uddannede lærere i 2030, se tabel 8.2. Ifølge resultaterne fra afsnit 6 vil der i 2030 mangle ca. 13.100 uddannede lærere på landsplan. Det er under antagelse af, at antallet af nyuddannede lærere stiger med ca. 900 frem mod 2030, svarende til en gennemsnitlig årlig vækst i antal nyuddannede på 3,8 pct. (se tabel 8.1). Dette udgør basisscenariet.

I de øvrige tre scenarier forventes en større mangel på uddannede lærere i 2030, jf. tabel 8.2. I scenarie 1 antages det, at væksten i antal nyuddannede lærere frem mod 2030 afspejler væksten i optag på læreruddannelsen fra 2015-2019. I scenariet vil antallet af nyuddannede lærere stige med kun 2,3 pct. om året, svarende til en stigning i antal nyuddannede lærere på ca. 500 frem mod 2030. Det betyder, at der vil være en mangel på ca. 13.500 uddannede lærere i 2030, hvilket er en større mangel end i basisscenariet. Se tabel 8.2. I scenarie 2 og 3 er der et fald i antallet af nyuddannede lærere på hhv. 200 og 400 frem mod 2030. Det betyder, at manglen på uddannede lærere vil være endnu større end i basisscenariet på ml. 14.200-14.400 i 2030, jf. tabel 8.2.

Pædagoger

Uafhængigt af scenariet forventes stor mangel på pædagoger i 2030, jf. tabel 8.2. Ifølge resultaterne fra afsnit 6 vil der i 2030 mangle ca. 13.700 pædagoger. Dette er under antagelse af, at antallet af nyuddannede pædagoger stiger med ca. 1.300 frem mod 2030, svarende til en gennemsnitlig årlig vækst i antal nyuddannede på 2,6 pct. (se tabel 8.1). Dette udgør basisscenariet.

I de øvrige tre scenarier vil der være endnu større mangel på pædagoger i 2030, se tabel 8.2. I scenarie 1 og 2 antages det, at væksten i antal nyuddannede pædagoger afspejler den historiske vækst i optag på pædagoguddannelsen. I de scenarier vil antallet af nyuddannede pædagoger stige med ml. 0,5-1,5 pct. om året, svarende til en stigning i antal nyuddannede pædagoger på ml. 200-700 frem mod 2030. Det betyder, at der vil mangle ml. 14.300-14.800 pædagoger i 2030. Se tabel 8.2. I scenarie 3 antages det, at væksten i antal nyuddannede pædagoger afspejler den historiske vækst i kvalificerede 1. prioritetsansøgninger, hvilket betyder, at antallet af nyuddannede pædagoger falder med 6,8 pct. om året frem mod 2030. Det svarer til et fald i antal nyuddannede pædagoger på 2.100 frem mod 2030. I scenarie 3 vil manglen på pædagoger udgøre ca. 17.200 i 2030, jf. tabel 8.2. Der vil således være omfattende mangel på pædagoger i 2030, hvis antallet af kvalificerede ansøgere og optaget på pædagoguddannelsen udvikler sig, som det historisk har gjort.

Socialrådgivere

I alle fire scenarier forventes der at være mangel på socialrådgivere i 2030, se tabel 8.2. I basisscenariet vil der i 2030 mangle ca. 600 socialrådgivere. Dette er under antagelse af, at antallet af nyuddannede socialrådgivere stiger med ca. 3.800 frem mod 2030, svarende til en gennemsnitlig årlig vækst i antal nyuddannede på 12,6 pct. (se tabel 8.1).

I de øvrige tre scenarier vil manglen på socialrådgivere være større i 2030, jf. tabel 8.2. I scenarie 1 og 2 antages det, at væksten i antal nyuddannede socialrådgivere afspejler den historiske vækst i optag på socialrådgiveruddannelsen. I de scenarier vil antallet af nyuddannede socialrådgivere stige med ml. 3,7-4,6 pct. om året, svarende til en stigning i antal nyuddannede socialrådgivere på ml. 700-900 frem mod 2030. Det betyder, at der vil mangle ml. 3.500-3.700 socialrådgivere i 2030, hvilket er langt højere end manglen i basisscenariet. Se tabel 8.2. I scenarie 3 antages det, at væksten i antal nyuddannede socialrådgivere afspejler den historiske vækst i kvalificerede 1. prioritetsansøgninger. Det betyder, at antallet af nyuddannede socialrådgivere falder med 4,2 pct. om året frem mod 2030, svarende til et fald i antal nyuddannede socialrådgivere på ca. 500. I scenarie 3 forventes manglen på socialrådgivere derfor at udgøre hele 4.900 i 2030. Se tabel 8.2.

Sygeplejersker

Uafhængigt af scenariet forventes stor mangel på sygeplejersker i 2030, jf. tabel 8.2. I basisscenariet uddannes knap 900 flere sygeplejersker frem mod 2030, svarende til en gennemsnitlig årlig vækst på 2,8 pct. (se tabel 8.1). I det tilfælde vil der mangle ca. 8.200 sygeplejersker i 2030.

I scenarie 1 og 2 antages det, at væksten i antal nyuddannede sygeplejersker afspejler den historiske vækst i optag på sygeplejerskeuddannelsen. I de scenarier vil antallet af nyuddannede sygeplejersker stige med ml. 1,9-3,9 pct. om året, svarende til en stigning i antal nyuddannede sygeplejersker på 600-

1.300 frem mod 2030. Det betyder, at manglen af sygeplejersker vil være ml. 7.700-8.500 i 2030. Se tabel 8.2. I scenarie 3 antages det, at væksten i antal nyuddannede sygeplejersker afspejler den historiske vækst i kvalificerede 1. prioritetsansøgninger, hvilket betyder, at antallet af nyuddannede sygeplejersker falder med 3,5 pct. om året frem mod 2030. Det betyder, at manglen på sygeplejersker vil udgøre knap 10.000 i 2030, jf. tabel 8.2. Hvis antallet af kvalificerede ansøgere og optaget på sygeplejerskeuddannelsen udvikler sig, som det historisk har gjort, vil der således være omfattende mangel på sygeplejersker i 2030.

Tabel 8.2

Scenarier for udvikling i antal nyuddannede frem mod 2030 i hele Danmark og manglen i 2030

	BASISSCENARIE		SCENARIO 1		SCENARIO 2		SCENARIO 3	
	Vækst i antal nyuddannede	Mangel i 2030	Vækst i antal nyuddannede	Mangel i 2030	Vækst i antal nyuddannede	Mangel i 2030	Vækst i antal nyuddannede	Mangel i 2030
LÆRER	900	13.100	500	13.500	-200	14.200	-400	14.400
PÆDAGOG	1.300	13.700	200	14.800	700	14.300	-2.100	17.200
SOCIALRÅDGIVER	3.800	600	700	3.700	900	3.500	-500	4.900
SYGEPLEJERSKE	900	8.200	1.300	7.700	600	8.500	-800	9.900

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik, UFM og Danske Professionshøjskoler

Note: Vækst i antal nyuddannede viser antallet af ekstra nyuddannede i 2030 relativt til antallet af nyuddannede i 2019. Negative tal angiver derfor færre nyuddannede i 2030 end i 2019. Manglen i 2030 i hvert scenarie angiver manglen, når der tages højde for væksten i antal nyuddannede i scenariet. Er manglen positiv, vil der være mangel på arbejdskraft med den givne velfærdsuddannelse i 2030. Bemærk at tallene i tabellen er afrundet til nærmeste hele hundrede og derfor ikke nødvendigvis summer på tværs. Fx er væksten i antal nyuddannede på sygeplejerskeudd. i basisscenariet 890, og manglen er 8.154. Væksten i antal nyuddannede i scenarie 1 er 1.301, og derfor er manglen i scenarie 1 i 2030 ((890-1.301) + 8.154 =) 7.743, som afrundes til 7.700 i tabellen.

Delkonklusion

Frem mod 2030 forventes et stigende behov for alle fire velfærdsuddannelser. Hvis antallet af nyuddannede fremadrettet følger den historiske vækst i optag og ansøgninger, vil der være omfattende mangel på pædagoger, lærere og sygeplejersker i 2030. Der vil mangle omtrent 14.000-17.000 pædagoger, 13.000-14.000 uddannede lærere og 8.000-10.000 sygeplejersker i 2030. Endelig vil der mangle ca. 3.500-5.000 socialrådgivere i 2030, hvis den historiske vækst i optag og ansøgninger fortsætter.

9 Neddyk i pædagoguddannelsen

Dette afsnit fokuserer på efterspørgslen efter pædagoger og pædagogisk personale frem mod 2030, når der tages højde for den politiske aftale om minimumsnormeringer og uddannelsesdækning (se evt. uddybning i boksen nedenfor). Dette er særligt relevant, da pædagoguddannelsen er landets største videregående uddannelse, og da der er et politisk ønske om bedre normeringer og uddannelsesdækning i daginstitutioner.

I dette afsnit beregnes, hvor mange ekstra pædagoger og pædagogisk personale der efterspørges i 2030, når løftet i normeringer sker med samme uddannelsesfordeling som i dag. I dag er der godt 48.300 fuldtidsomregnet pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver i Danmark. 59 pct. af disse er pædagoger (prof.bach. eller MVU), 7 pct. er Pædagogiske Assistentter (PAU) eller har en Pædagogisk Grunduddannelse (PGU), mens de resterende 34 pct. har en anden, en uoplyst eller ingen erhvervskompetencegivende uddannelse. Dernæst beregnes efterspørgslen efter pædagogisk personale ved både minimumsnormeringer samt efterlevelse af kravene fra opkvalificeringspuljen: En uddannelsesdækning på hhv. 85 pct. eller et løft på 10 pct.-point. I bilag beregnes desuden et scenarie, hvor løftet i minimumsnormeringer alene sker med pædagoger.

Hovedresultat og sammenhæng til afsnit 6

Ifølge resultaterne præsenteret i afsnit 6 forventes der at mangle 13.700 pædagoger i 2030 grundet den demografiske udvikling. I dette afsnit medregnes effekterne af minimumsnormeringer i vuggestuer og børnehaver. Effekterne af minimumsnormeringerne vil øge efterspørgslen med yderligere 900 pædagoger i 2030 (fuldtidsomregnet)⁴, hvis det antages at løftet i minimumsnormeringer sker med den nuværende uddannelsesfordeling. Dermed vil der i alt mangle ca. 14.600 pædagoger i 2030 medregnet effekterne af både demografi og minimumsnormeringer. Dette hovedresultat forklares og uddybes i det følgende afsnit.

Tabel 9.1

Mangel på pædagoger i 2030

MANGEL PÅ PÆDAGOGER I 2030	
GRUNDET DEMOGRAFISK UDVIKLING (RESULTAT FRA AFSNIT 6)	13.700
GRUNDET MINIMUMSNORMERINGER	+900
I ALT	14.600

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Efterspørgslen efter pædagogisk personale grundet minimumsnormeringer er fuldtidsomregnet.

⁴ Efterspørgslen i dette afsnit er omregnet til fuldtidsansat pædagogisk personale. Se metodeudddybning i bilag.

Baggrund

I Finanslovsaftalen for 2021 har regeringen og dens støttepartier indgået aftale om at fremskynde indførelsen af lovbundne minimumsnormeringen med ét år, så lovkravet er gældende fra 2024. Ifølge Finansloven 2021 stilles der "[...] lovkrav om, at der på kommuneniveau, og målt som et årligt gennemsnit, skal være 1 pædagogisk personale pr. 3 børn i vuggestuer og 1 pædagogisk personale pr. 6 børn i børnehaver".

Derudover er aftalepartierne enige om, at der "[...] inden for rammen afsat til minimumsnormeringer med finansloven for 2020 prioriteres 100 mio. kr. i 2023 og 200 mio. kr. fra 2024-2030 til en opkvalificeringspulje. For at få andel i midlerne skal den enkelte kommune fremvise en plan for at opnå uddannelsesdækning på mindst 85 pct. eller forbedre uddannelsesdækningen med mindst 10 pct.-point". Aftalen fordrer altså, at der skal være flere uddannede medarbejdere i dagtilbuddene, og at kommunerne kan få del i opkvalificeringspuljen, hvis de laver en plan for, hvordan de mindst kan få 85 pct. uddannede medarbejdere i deres dagtilbud eller få et løft i uddannelsesdækningen på 10 pct.-point.

Fremskrivning af efterspørgsel pba. minimumsnormeringer

Nedenfor fremskrives efterspørgslen efter både pædagoger og øvrigt pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver i dag og frem mod 2030 med udgangspunkt i de foreslåede minimumsnormeringer, som skal indføres i løbet af 2024⁵. Derudover indregnes, at der i de kommende år vil være langt flere børn i alderen 0-5 år. Derfor er fremskrivningen todelt og indeholder både øget efterspørgsel fra at skulle imødekomme flere børn og minimumsnormeringer. I dag overholder 21 af landets 98 kommuner minimumsnormeringerne i vuggestuer (0-2 årige), mens 34 af kommunerne overholder minimumsnormeringerne i børnehaver (3-5 årige).

I dag skal der ansættes knap 1.400 ekstra pædagogisk personale på landsplan i vuggestuer og børnehaver, svarende til en stigning på ca. 3 pct., hvis minimumsnormeringerne skal overholdes (se figur 9.1). Ved samme fordeling mellem uddannelsesniveauer i dagtilbuddene som i dag, skal der dermed ansættes knap 800 pædagoger, 100 PAU/PGU og knap 500 af det resterende pædagogiske personale på landsplan.

I 2030 skal der ansættes 9.150 ekstra pædagogisk personale, hvis der tages højde for demografisk udvikling, og at minimumsnormeringerne efterleves (se figur 9.1). Ifølge Danmarks Statistiks befolkningsfremskrivning vil gruppen af børn i alderen 0-5 år stige med ca. 16 pct. frem mod 2030. Det betyder, at antallet af fuldtidsindskrevne børn vil stige med knap 36.000, og at der derfor skal ansættes knap 7.600 mere pædagogisk personale for at fastholde den nuværende normering på 3,1 for vuggestuer (0-2-årige) og 6,1 for børnehaver (3-5-årige) på landsplan. Hvis normeringskravet

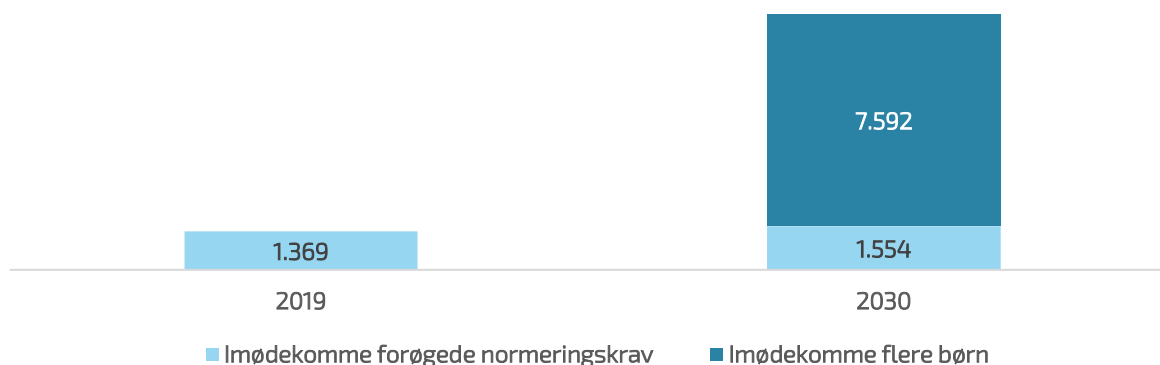
⁵ Det skal bemærkes, at minimumsnormeringer og uddannelsesdækninger udelukkende berører pædagoger og pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver – og dermed ikke eksempelvis skole- og fritidspædagoger eller social- og specialpædagoger. Efterspørgslen efter pædagoger, som beregnes i dette afsnit, udgør dermed en delmængde af den samlede efterspørgsel efter pædagoger frem mod 2030 beskrevet i afsnit 6-8.

samtidig skal imødekommes, skal der ansættes yderligere ca. 1.550 pædagogisk personale og dermed sammenlagt ca. 9.150 flere i 2030 sammenlignet med niveauet i dag, jf. figur 9.1. Hvis stigningen i efterspørgslen afspejler uddannelsessammensætningen i dag, vil der efterspørges 5.400 ekstra pædagoger, ca. 650 ekstra PAU/PGU og 3.100 af det restende pædagogiske personale på landsplan.

Hvis der kigges specifikt på pædagoger, vil effekterne af alene minimumsnormeringerne øge efterspørgslen med yderligere 900⁶ pædagoger i 2030 (fuldtidsomregnet). Dermed vil der samlet set mangle ca. 14.600 pædagoger på landsplan i 2030 medregnet effekterne af både demografi og minimumsnormeringer, se tabel 9.1.

Figur 9.1

Øget efterspørgsel efter pædagogisk personale i 2019 og 2030 i vuggestuer og børnehaver som følge af minimumsnormeringer og flere børn

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Efterspørgslen efter pædagogisk personale er fuldtidsomregnet.

Geografiske forskelle

Der er store regionale forskelle i normeringstal i dag, hvilket også gør, at der er stor forskel i, hvor meget pædagogisk personale der yderligere skal ansættes i vuggestuer og børnehaver for at imødekomme normeringskravene. København skal fx ansætte 600 flere i 2019 for at imødekomme normeringskrav, mens det er under 50 på Bornholm, Fyn og i Nordjylland, jf. tabel 9.2. Sættes stigningen ift. antallet af pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver i 2019 ses det, at særligt Vestjylland skal ansætte mere pædagogisk personale (ca. 8 pct. mere) for at imødekomme minimumsnormeringerne, mens Sydjylland har behov for mindre pædagogisk personale for at

⁶ Pædagoger udgør 59 pct. af det pædagogiske personale i vuggestuer og børnehaver. Derfor er efterspørgslen efter pædagoger baseret på minimumsnormeringer lig 900 (0,59*1.554) i 2030, hvis løftet i minimumsnormeringer sker med den nuværende uddannelsesfordeling.

imødekomme minimumsnormeringerne, idet kommunerne her allerede i høj grad opfylder normeringerne. Se tabel 9.2.

I 2030 er der ligeledes store regionale forskelle i, hvor meget pædagogisk personale, der skal ansættes i vuggestuer og børnehaver, for at imødekomme normeringskrav samt den demografiske udvikling, jf. tabel 9.2. Østjylland er den landsdel, der skal ansætte relativt flest for at imødekomme normeringskrav og den store stigning i 0-5-årige. Østjylland skal ansætte 2.500 mere pædagogisk personale, svarende til en stigning på 31 pct. ift. niveauet i 2019. På samme tid skal Syddjylland ansætte 7 pct. flere, hvilket er den laveste stigning. Dette skyldes delvist den relativt gode normering i 2019 i Syddjylland samt den lave vækst i antallet af 0-5-årige frem mod 2030.

Tabel 9.2

Efterspørgsel efter pædagogisk personale i 2019 og 2030 i vuggestuer og børnehaver som følge af minimumsnormeringer og flere børn

	PÆDAGOGISK PERSONALE I 2019	STIGNING I 2019 SOM FØLGE AF NORMERING	STIGNING I 2030 SOM FØLGE AF NORMERING OG FLERE BØRN	HERAF IMØDEKOMME NORMERING I 2030
HELE LANDET	48.300	1.400 +3%	9.100 +19%	1.600 17%
BYEN KØBENHAVN	9.000	600 +7%	2.400 +27%	700 30%
KØBENHAVNS OMEGN	6.200	100 +2%	800 +14%	100 15%
NORDSJÆLLAND	4.200	100 +1%	700 +18%	100 10%
BORNHOLM	200	- -	- -	- -
ØSTJÆLLAND	2.300	100 +3%	500 +22%	100 15%
VEST- OG SYDSJÆLLAND	3.900	100 +2%	500 +14%	100 16%
FYN	3.100	- -	500 +17%	- -
SYDJYLLAND	5.100	-100 -2%	300 +7%	-100 -
ØSTJYLLAND	8.100	300 +4%	2.500 +31%	400 14%
VESTJYLLAND	2.800	200 +8%	500 +17%	300 54%
NORDJYLLAND	3.300	- -	600 +17%	- -

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Pædagogisk personale er fuldtidsomregnet. Tallene i denne tabel er afrundede.

Fremskrivning af efterspørgsel pba. minimumsnormeringer og uddannelsesdækning

Som tidligere beskrevet er der desuden, inden for rammerne af minimumsnormeringerne, afsat midler til en opkvalificeringspulje af pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver. For at få andel i midlerne skal den enkelte kommune fremvise en plan for at opnå uddannelsesdækning på mindst 85 pct. eller forbedre uddannelsesdækningen med mindst 10 pct.-point i dagtilbuddene (se baggrunds-boksen ovenfor).

I dette delafsnit vises først resultaterne af en uddannelsesdækning på 85 pct. og dernæst resultaterne fra et løft på 10 pct.-point. Til sidst vises regionale forskelle for begge uddannelsesdækninger. Disse resultater er beregnet med udgangspunkt i, at løftet i normeringer sker med samme uddannelsesfordeling som i dag. I bilag findes analysen baseret på, at løftet alene sker med pædagoger.

85%-uddannelsesdækning

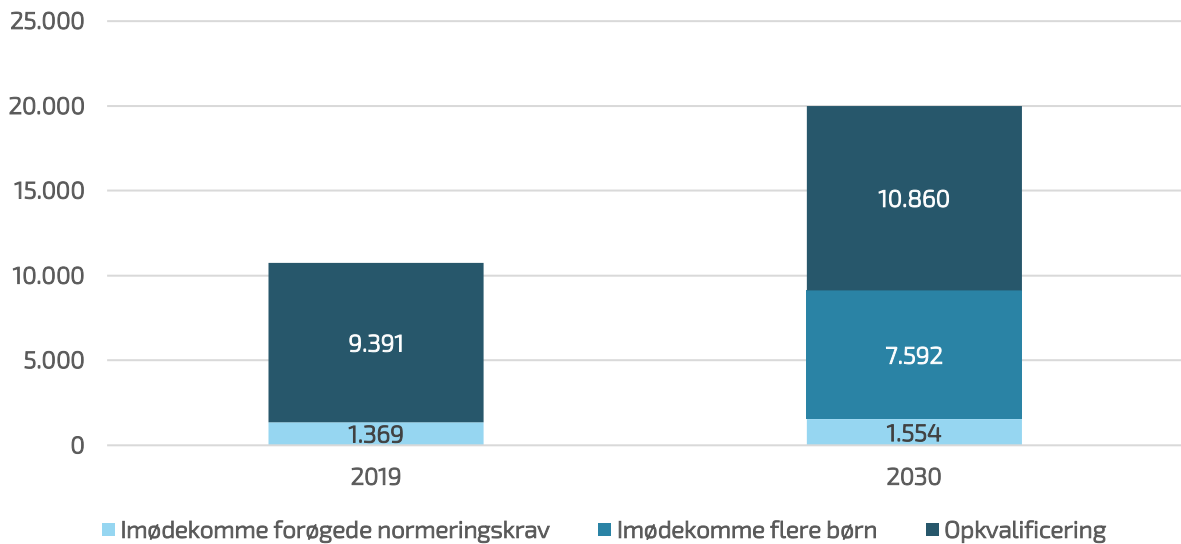
I dag lever ingen landsdele op til kravet om en uddannelsesdækning på 85 pct., som i denne analyse er defineret ved, at pædagoger og PAU/PGU udgør 85 pct. af det pædagogiske personale (inkl. ledere). Den nationale uddannelsesdækning er i dag 66 pct.

I 2019 skal der ansættes knap 800 pædagoger, 100 PAU/PGU og ca. 500 af det resterende pædagogiske personale på landsplan for at opfylde minimumsnormeringerne. Derudover skal der ske en opkvalificering af knap 9.400 af det øvrige pædagogiske personale for at opnå en uddannelsesdækning på 85 pct., se figur 9.2.

I 2030 vil der skulle ansættes godt 1.550 mere pædagogisk personale for at imødekomme minimumsnormeringerne og knap 7.600 flere for at imødekomme et stigende antal 0-5-årige. For at opnå en uddannelsesdækning på 85 pct. i 2030, skal der yderligere ske en opkvalificering af ca. 10.900 af det øvrige pædagogiske personale.

Figur 9.2

Efterspørgsel efter pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver som følge af normeringer, flere børn og uddannelsesdækning (85 pct.).

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Efterspørgslen efter pædagogisk personale er fuldtidsomregnet. Løftet i normeringer kommer med samme uddannelsesfordeling som i dag.

10%-point løft i uddannelsesdækning

I dette afsnit vises resultaterne af, at uddannelsesdækningen forbedres med 10 procentpoint. Som beskrevet tidligere er den nationale uddannelsesdækning 66 pct. i 2019. Derfor regnes der i dette afsnit på en samlet uddannelsesdækning på 76 pct. på landsplan.

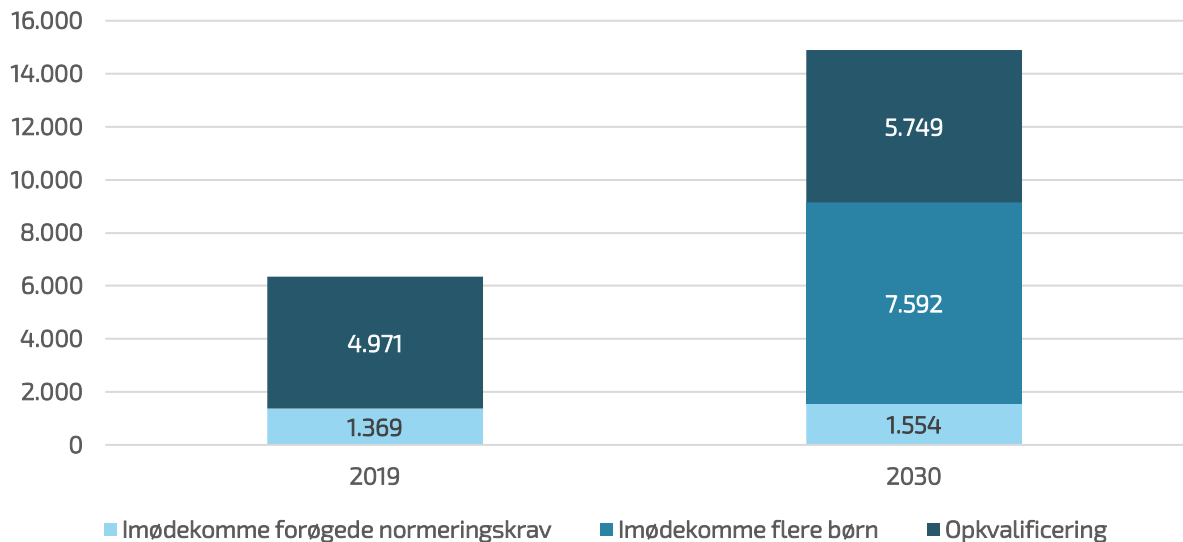
I 2019 skal der ansættes knap 800 pædagoger, 100 PAU/PGU og ca. 500 af det resterende pædagogiske personale på landsplan for at opfylde minimumsnormeringerne. Derudover skal der ske en opkvalificering af knap 5.000 af det øvrige pædagogiske personale for at øge uddannelsesdækningen med 10 procentpoint, jf. figur 9.3.

I 2030 vil der skulle ansættes godt 1.550 mere pædagogisk personale for at imødekomme minimumsnormeringerne, og 7.600 for at imødekomme et stigende antal 0-5-årige. For at opnå en uddannelsesdækning, som tilmed er 10 procentpoint højere i 2030, skal der yderligere ske en opkvalificering af ca. 5.750 af det øvrige pædagogiske personale.

Sammenlignes ovenstående resultater med resultaterne fra en uddannelsesdækning på 85 pct. ses det, at antallet, som på landsplan skal opkvalificeres, er langt lavere ved et løft på 10 procentpoint end ved en uddannelsesdækning på 85 pct. Nedenfor gennemgås geografiske forskelle.

Figur 9.3

Efterspørgsel efter pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver som følge af normeringer, flere børn og uddannelsesdækning (10 procentpoint løft)

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Efterspørgslen efter pædagogisk personale er fuldtidsomregnet. Løftet i normeringer kommer med samme uddannelsesfordeling som i dag.

Geografiske forskelle

Der er store forskelle i uddannelsesdækningen i dag på tværs af landsdele, hvilket også gør, at der er stor forskel på, hvor mange pædagoger, der skal opkvalificeres i 2019 for at imødekomme en øget uddannelsesdækning. I tabel 9.3 vises behovet for opkvalificering på tværs af landsdele for at nå en uddannelsesdækning på 85 pct. eller en forøgelse af uddannelsesdækningen på 10 procentpoint.

I 2019 spænder uddannelsesdækningen fra 60 pct. i Nordsjælland til 77 pct. i Nordjylland, se tabel 9.3. For at opnå en uddannelsesdækning på 85 pct. er behovet for opkvalificering således størst i Nordsjælland og mindst i Nordjylland, relativt til antallet af pædagogisk personale i 2019. I Nordsjælland er der i 2019 behov for at opkvalificere 1.100 af det pædagogiske personale for at nå en uddannelsesdækning på 85 pct., mens der i Nordjylland er behov for at opkvalificere ca. 300.

For at øge uddannelsesdækningen med 10 pct.-point skal de enkelte landsdele løfte deres uddannelsesdækning relativt til uddannelsesdækningen i dag. Det betyder, at der på tværs af landsdele er store absolutte forskelle i antallet, som skal opkvalificeres for at leve op til et løft på 10 pct.-point i uddannelsesdækningen. København skal fx opkvalificere 1.000 pædagogisk personale i 2019, mens Østsjælland skal opkvalificere 200 pædagogisk personale. I alle landsdele på nær Nordjylland, vil et løft på 10 pct.-point kræve mindre opkvalificering end at nå en uddannelsesdækning på 85 pct.

Tabel 9.3

Behov for opkvalificering i vuggestuer og børnehaver

	PÆDAGOGISK PERSONALE	UDDANNELSES- DÆKNING	OPKVAL. VED UDD.- DÆKNING PÅ 85 PCT.		OPKVAL. VED UDD.- DÆKNING ØGET MED 10 PCT.-POINT	
	2019	2019	2019	2030	2019	2030
HELE LANDET	48.300	66%	9.400	10.900	5.000	5.700
KØBENHAVN	9.000	61%	2.300	2.700	1.000	1.100
KØBENHAVNS OMEGN	6.200	64%	1.300	1.500	600	700
NORDSJÆLLAND	4.200	60%	1.100	1.200	400	500
BORNHOLM	200	70%	-	-	-	-
ØSTSJÆLLAND	2.300	64%	500	600	200	300
VEST- OG SYDSJÆLLAND	3.900	69%	700	700	400	400
FYN	3.100	68%	500	600	300	400
SYDJYLLAND	5.100	71%	700	800	500	500
ØSTJYLLAND	8.100	66%	1.600	2.000	800	1.100
VESTJYLLAND	2.800	71%	400	400	300	300
NORDJYLLAND	3.300	77%	300	300	300	400

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Pædagogisk personale er fuldtidsomregnet. Tallene i denne tabel er afrundede.

Delkonklusion

Kravet om minimumsnormeringer på 3 børn pr. voksen i vuggestuer og 6 børn pr. voksen i børnehaver øger behovet for pædagoger og øvrigt pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver. Specifikt for pædagoger, vil effekterne af minimumsnormeringerne alene øge efterspørgslen med yderligere 900 pædagoger i 2030 (fuldtidsomregnet), hvis løftet i minimumsnormeringer sker med den nuværende uddannelsesfordeling. Ifølge analysens hovedresultater vil der mangle 13.700 pædagoger i 2030 grundet den demografiske udvikling. Dermed vil der i alt mangle ca. 14.600 pædagoger i 2030 medregnet effekterne af både demografi og minimumsnormeringer.

I alt skal der ansættes omtrent 9.150 mere pædagogisk personale i 2030 i vuggestuer og børnehaver - 1.550 flere for at imødekomme minimumsnormeringer og 7.600 flere for at imødekomme et stigende antal 0-5-årige børn. Hvis løftet i minimumsnormeringer sker med den nuværende uddannelsesfordeling, skal der opkvalificeres hhv. 10.900 og 5.700 i 2030 for enten at opnå en uddannelsesdækning på 85 pct. eller et løft i uddannelsesdækningen på 10 procentpoint.

10 Bilag

Metode til beregning af ikke-læreruddannede undervisere i folkeskolen

Metoden til beregning af andelen af ikke-læreruddannede undervisere i folkeskolen i afsnit 3 tager udgangspunkt det komprimerede elevregister (KOTRE), den registerbaserede arbejdsstyrkestatistik (RAS), uddannelsesregistret (UDDA) samt registret Beskæftigelse for lønmodtagere (BFL) fra Danmarks Statistik. Vi definerer en læreruddannelse med følgende HFAUDD-uddannelseskoder:

- 5440 Folkeskolelærer, Prof. Bach.
- 5441 Lærer fra Den Frie Lærerskole
- 8440 Speciallærer
- 8445 Praktislærer til læreruddannelsen
- 9030 Folkeskolelærer, årskursus.

Vi definerer personer, der arbejder med undervisning i folkeskolen med DISCO-08-koderne:

- 234110 Undervisning på Grundskoleniveau, 1.-10. klasse
- 234120 Undervisning på Grundskoleniveau, børnehaveklasse.

Desuden medtager vi kun personer, der:

- Arbejder i den offentlige sektor (sektorkode fra BFL)
- Arbejder inden for branchekode: 852010 Folkeskoler o. lign.
- Arbejder mere end 20 timer om måneden.

Beregning af mangel på uddannede lærere i 2018

I 2018 er der ca. 17 pct. ikke-læreruddannede undervisere i folkeskolen (se evt. figur 3.1), hvilket antages at være et direkte resultat af mangel på undervisere med formel læreruddannelse. Derfor antager vores fremskrivninger, at det nuværende udbud af uddannede lærere (ca. 71.700, jf. tabel 3.1) kun udgør ca. 83 pct. af den faktiske efterspørgsel. Det betyder, at den faktiske efterspørgsel i 2018 er omtrent $(71.700/0,83 =) 86.400$. Der er således mangel på ca. 15.000 uddannede lærere i 2018.

Metode til afsnit 9: Neddyk i pædagoguddannelsen

Danmarks Statistik offentliggør årligt antallet af fuldtidsomregnet pædagogisk personale, fuldtidsomregnede børn samt normeringer pr. kommune. Tabellerne hedder BOERN1, BOERN2 og BOERN3. De nyeste tal er for 2019, hvorfor der er taget udgangspunkt i 2019.

Sådan udregnes behovet for pædagoger ved minimumsnormering

For hver kommune fremgår antallet af fuldtidsomregnet pædagogisk personale samt antallet af fuldtidsomregnede børn. Dette kan bruges til at udregne, hvor mange fuldtidsansatte pædagoger der skal til for at overholde minimumsnormeringerne i dag. Fx er der i Københavns Kommune 14.304

fuldtidsindskrevne børn i vuggestuer (0-2-årige), og normeringen (inkl. ledere) er 3,2. Hvis kravet til normering er maks. 3 børn pr. voksen i vuggestuerne, vil det kræve, at der er minimum $(14.304/3=)$ 4.768 fuldtidsansatte. Der er tilmed 17.724 indskrevne børn i børnehaver (3-5-årige), og normeringen (inkl. ledere) er 6,5. Hvis kravet til normering er maks. 6 børn pr. voksen i vuggestuen, vil det kræve, at der er minimum $(17.724/6=)$ 2.954 fuldtidsansatte. Der er i dag 7.240 pædagogisk personale i Københavns Kommune (inkl. ledere), dvs. at der er et ekstra behov for $(4.768+2.954-7.240=)$ 482 pædagogisk personale.

Sådan udregnes behovet for pædagoger i 2030 som følge af flere børn

Danmarks Statistiks befolkningsfremskrivning angiver, hvor mange flere børn der er i 2030 i hhv. 0-2-årsalderen (vuggestue) og i 3-5-årsalderen (børnehave). En stigning i antallet af børn vil medføre, at der skal ansættes flere pædagoger for fortsat at overholde den nuværende normering. Dernæst beregnes, hvor mange yderligere pædagoger der behøves for at overholde minimumsnormeringerne. Fx vil der i Københavns Kommune i 2030 være 32.272 børn under 2 år og 23.858 børn i alderen 3-5 år. I 2019 går ca. 54 % af børnene i 0-2 års-alderen i vuggestue, og ca. 91 pct. af børnene i 3-5-års-alderen går i børnehave. Vi antager, at denne andel er den samme i 2030, hvorfor der vil være 17.427 børn i vuggestue og 21.636 i børnehave i 2030. Det betyder, at antallet af fuldtidsansatte i vuggestuer vil stige med $((17.472-14.304)/3,2=)$ 990, og antallet af fuldtidsansatte i børnehaver vil stige med $((21.636-17.724)/6,5=)$ 602 i 2030 som følge af flere børn i Københavns Kommune.

Sådan udregnes behovet for opkvalificering

Danmarks Statistik offentliggør fuldtidsansatte i daginstitutioner fordelt på uddannelse. I denne analyse beregnes uddannelsesdækninger med udgangspunkt i pædagoger (både prof.bach. og MVU) samt PAU/PGU. Det vil sige, at ved en uddannelsesdækning på 85 pct., skal disse uddannelsesgrupper fylde 85 pct. af det samlede pædagogiske personale i vuggestuer og børnehaver. Bemærk dog at det ikke er muligt at beregne uddannelsesdækningen for hhv. børnehaver og vuggestuer, hvorfor det antages at uddannelsesdækningen er ens.

Hvis kravet er en uddannelsesdækning på mindst 85 pct., beregnes det, hvor mange af de ansatte i kommunens daginstitutioner, der skal have en pædagogisk uddannelse for at kravet overholdes. *Eksempel:* I Københavns Kommune er der 7.240 fuldtidsansatte i daginstitutionerne, hvoraf 4.418 har en pædagogisk uddannelse, dvs. en uddannelsesdækning på ca. 61 pct. For at overholde minimumsnormeringerne, skal der ansættes 482 mere pædagogisk personale i 2019, jf. ovenfor. Hvis der ansættes ud fra samme uddannelsesfordeling som i dag, vil der skulle ansættes $(0,61*482=)$ 294 flere med en pædagogisk uddannelse. Dermed forbliver uddannelsesdækningen uændret på 61 pct.. Hvis uddannelsesandelen skal hæves til 85 pct., kræver det $(0,85*(482+7.240)=)$ 6.564 fuldtidsansatte med pædagogisk uddannelse og dermed $(6.564-4.418-294=)$ 1.852 flere pædagoguddannede. Derfor er der behov for at opkvalificere 1.852 personer.

Beregning af opfyldelse af normeringskrav ved uddannede pædagoger

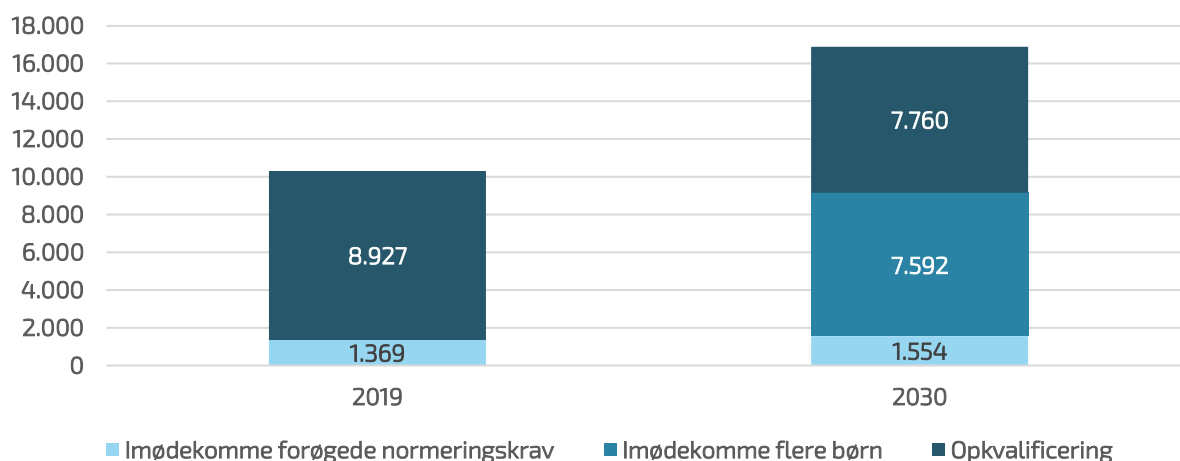
I hovedanalysen beregnes behovet for ekstra pædagoger ud fra at normeringskravene bliver opfyldt med samme uddannelsesfordeling som i daginstitutionerne i dag. Alternativt beregnes her behovet for pædagoger, når alle de ekstra ansatte, der skal opfylde normeringskravene, er pædagoger.

I 2019 er der behov for knap 1.400 ekstra pædagogisk personale i daginstitutionerne for at imødekomme minimumsnormeringerne. Hvis det antages, at hele stigningen kommer fra pædagoger, vil alle 1.400 naturligvis være pædagoger. Da vil uddannelsesdækningen på landsplan øges fra 66 pct. til 67 pct. For at nå en uddannelsesdækning på 85 pct. skal der ske en opkvalificering af godt 8.900 af det øvrige pædagogiske personale, jf. figur 10.1. For at opnå en uddannelsesdækning, som er 10 pct.-point højere end udgangspunktet, dvs. ca. 76 pct., skal der ske en opkvalificering af 4.500 af det øvrige pædagogiske personale i 2019, jf. figur 10.2.

Hvis løftet i normeringer i 2030 ligeledes kommer i form af ansættelse af pædagoger, så skal der ansættes ca. 9.200 flere pædagoger for at overholde minimumsnormeringerne. Ansættelsen af disse vil betyde en uddannelsesdækning på landsplan på 72 pct. For at nå en uddannelsesdækning på 85 pct. skal der ske en opkvalificering af ca. 7.800 af det øvrige pædagogiske personale, jf. figur 10.1. For at nå en uddannelsesdækning på 76 pct., hvilket svarer til et løft på 10 pct.-point, skal der ske en opkvalificering af 2.650 af det øvrige pædagogiske personale i 2030, jf. figur 10.2.

Figur 10.1

Efterspørgsel efter pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver som følge af normeringer, flere børn og uddannelsesdækning (85 pct.). Løftet i normeringer kommer i form af uddannede pædagoger.

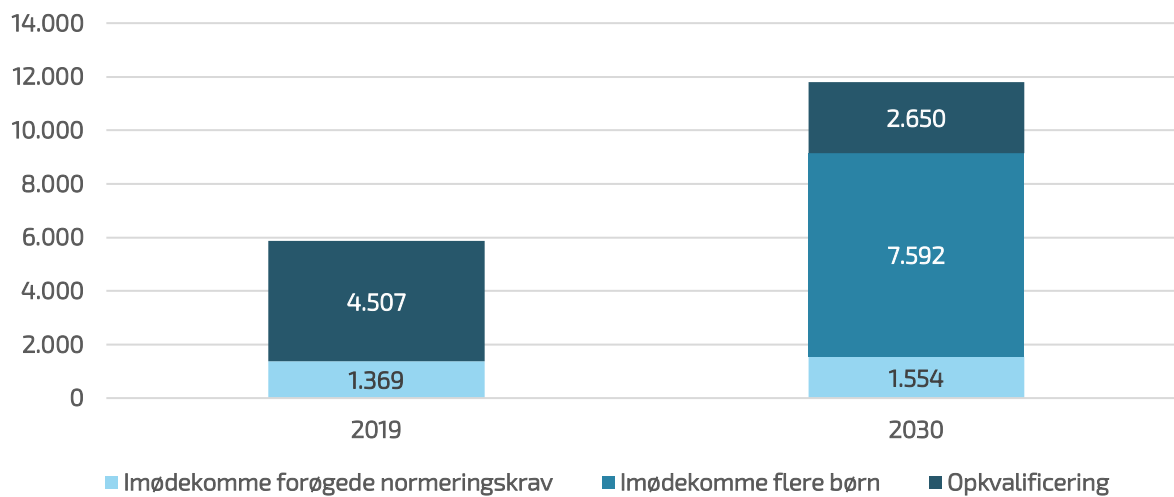

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Efterspørgslen efter pædagogisk personale er fuldtidsomregnet.

Figur 10.2

Efterspørgsel efter pædagogisk personale i vuggestuer og børnehaver som følge af normeringer, flere børn og uddannelsesdækning (10 pct.-point løft). Løftet i normeringer kommer i form af uddannede pædagoger.

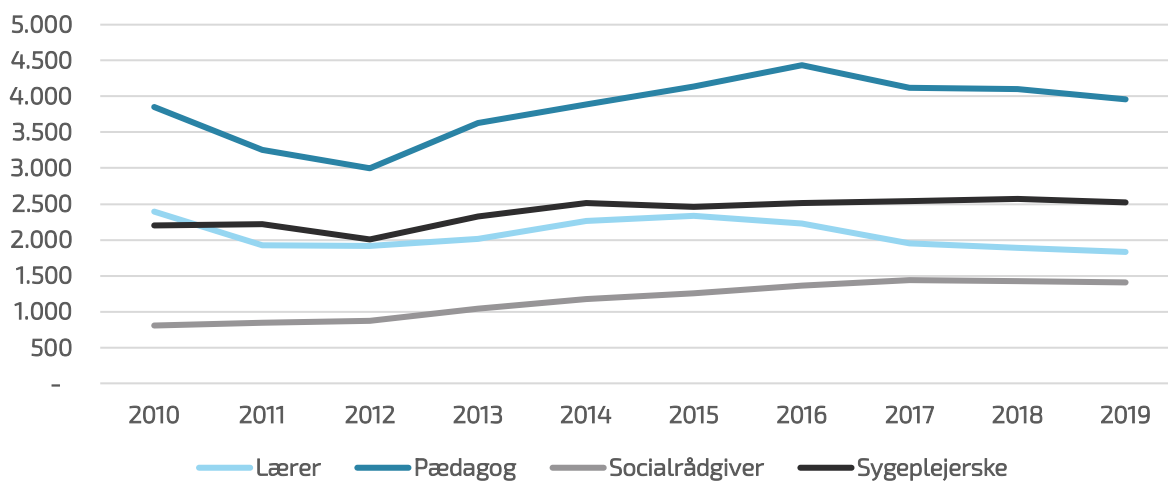
Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Efterspørgslen efter pædagogisk personale er fuldtidsomregnet.

Nyuddannede på de fire velfærdsuddannelser i perioden 2010-2019

Figur 10.3

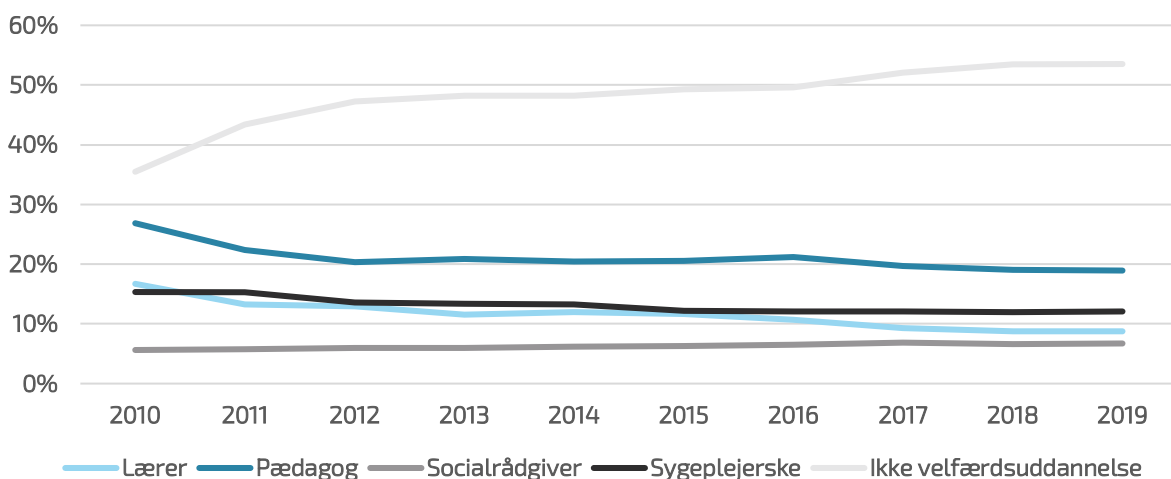
Udvikling i antal nyuddannede på de fire velfærdsuddannelser, 2010-2019

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Figur 10.4

Velfærdsuddannede som andel af alle nyuddannede professionsbachelorere, 2010-2019

Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Ændring i udbud og efterspørgsel 2018-2030 fordelt på landsdele

Tabel 10.1

Ændring i udbud og efterspørgsel af velfærdsuddannede fra 2018 til 2030 fordelt på landsdele

	LÆRER		PÆDAGOG		SYGEPLEJERSKE		SOCIALRÅDGIVER	
	Udbud	Eftersp.	Udbud	Eftersp.	Udbud	Eftersp.	Udbud	Eftersp.
BYEN KØBENHAVN	18,6%	6,6%	10,4%	15,0%	14,4%	21,1%	25,4%	37,9%
KØBENHAVNS OMEGN	1,6%	-0,6%	-1,4%	12,0%	11,6%	10,9%	45,4%	41,9%
NORDSJÆLLAND	-10,3%	-5,9%	-10,0%	13,9%	-10,0%	13,6%	43,3%	48,6%
BORNHOLM	-4,0%	-3,5%	-4,8%	14,3%	-2,5%	14,0%	49,0%	56,5%
ØSTSJÆLLAND	4,9%	-1,4%	-4,9%	24,5%	22,0%	21,8%	36,2%	71,8%
VEST- OG SYDSJÆLLAND	-8,6%	-7,1%	-4,0%	10,1%	-11,0%	16,6%	75,4%	55,1%
FYN	-5,2%	-3,9%	1,4%	13,9%	4,8%	13,0%	26,9%	34,3%
SYDJYLLAND	-3,3%	-5,8%	-0,4%	11,1%	-1,5%	15,1%	48,0%	54,4%
ØSTJYLLAND	2,5%	1,9%	-1,2%	21,7%	3,4%	20,4%	19,7%	33,0%
VESTJYLLAND	3,7%	-8,2%	0,7%	10,3%	-0,9%	15,3%	56,6%	59,2%
NORDJYLLAND	-3,4%	-3,5%	5,7%	17,7%	-5,7%	16,3%	41,8%	30,3%

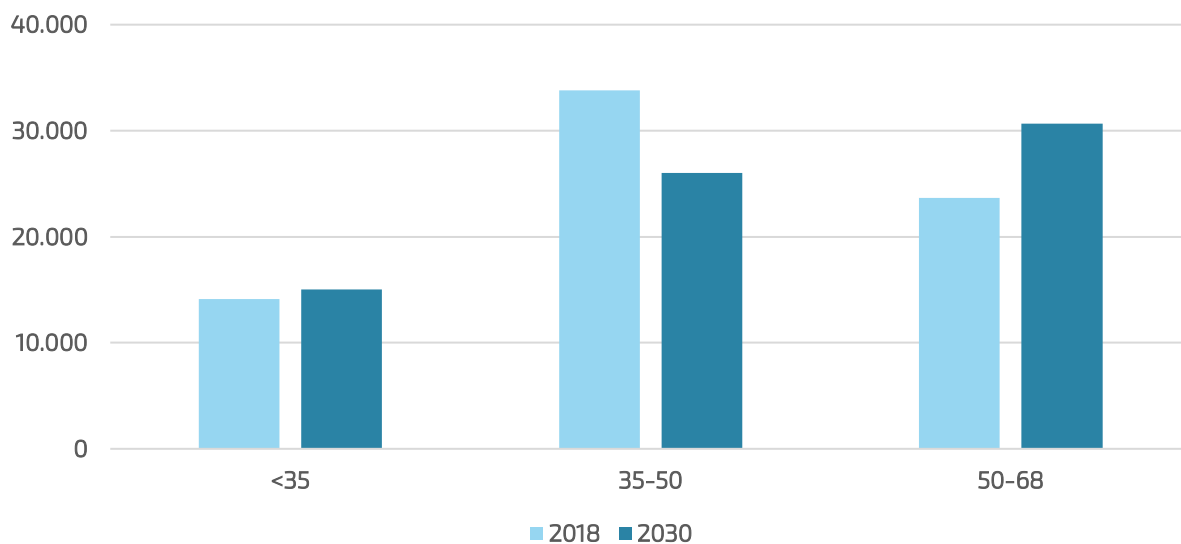
Kilde: DAMVAD Analytics pba. Danmarks Statistik

Note: Tabellen viser den procentvise ændring i udbuddet og efterspørgslen fra 2018 til 2030.

Udbudsfremskrivning fordelt på velfærdsuddannelse og alder

Figur 10.5

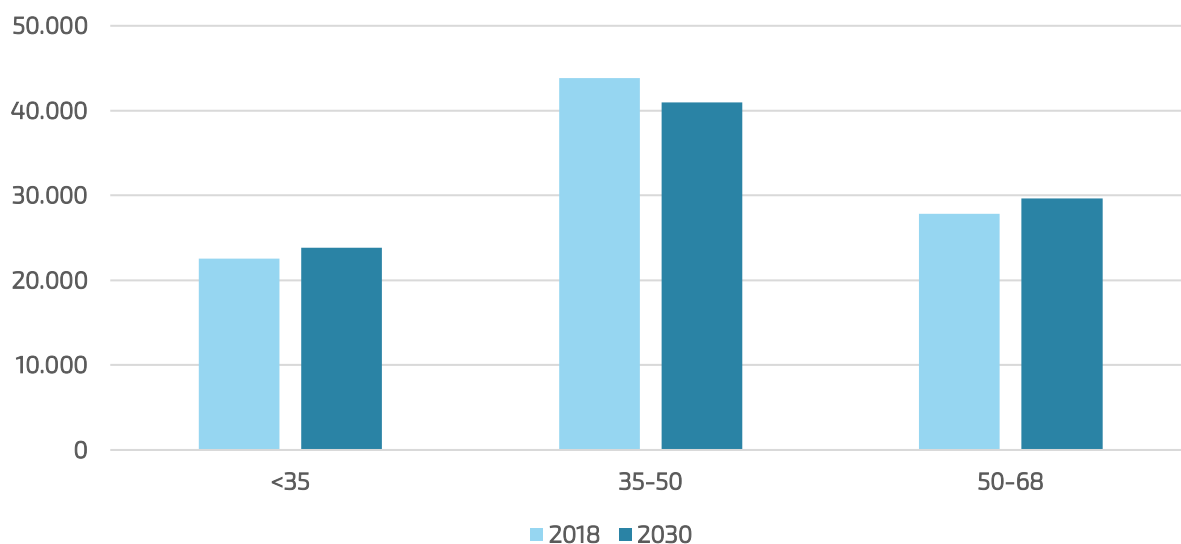
Udbuddet af lærere i 2018 og 2030 fordelt på aldersgrupper

Kilde: DAMVAD Analytics pba. DREAM og Danmarks Statistik

Figur 10.6

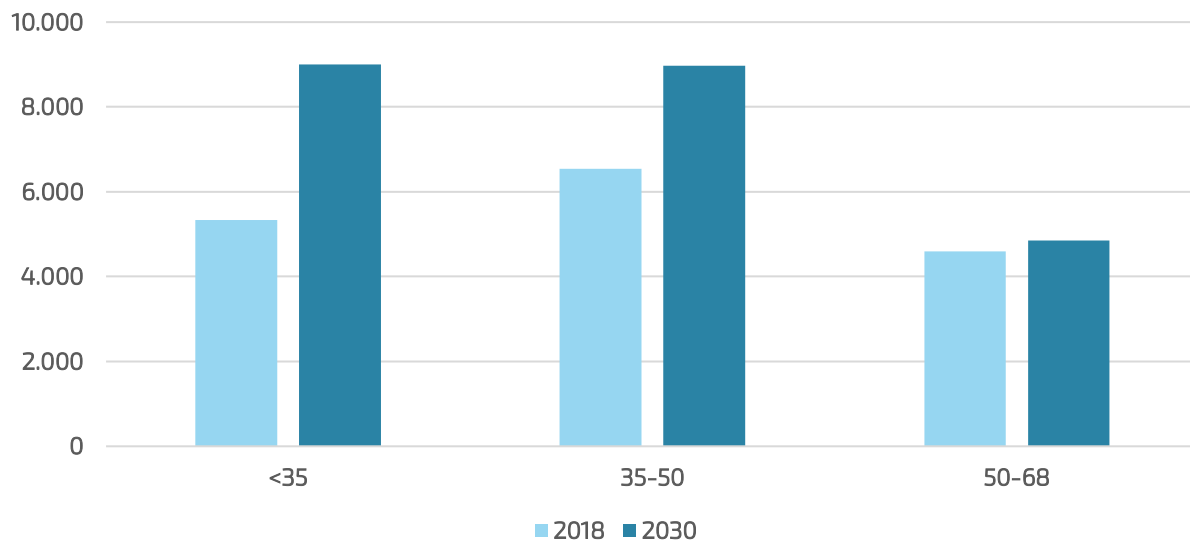
Udbuddet af pædagoger i 2018 og 2030 fordelt på aldersgrupper

Kilde: DAMVAD Analytics pba. DREAM og Danmarks Statistik

Figur 10.7

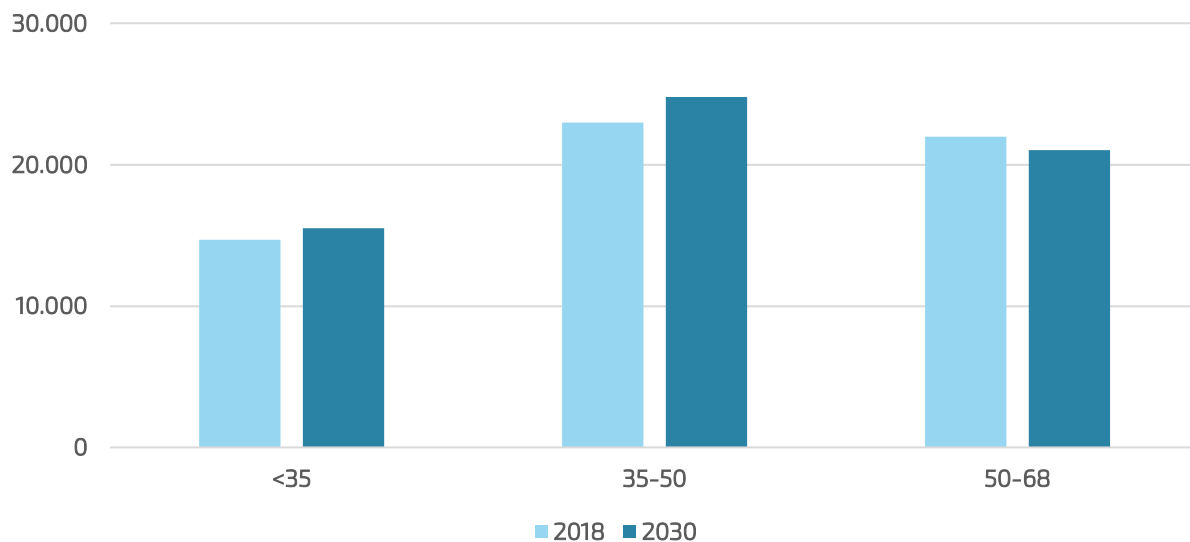
Udbuddet af socialrådgivere i 2018 og 2030 fordelt på aldersgrupper

Kilde: DAMVAD Analytics pba. DREAM og Danmarks Statistik

Figur 10.8

Udbuddet af sygeplejersker i 2018 og 2030 fordelt på aldersgrupper

Kilde: DAMVAD Analytics pba. DREAM og Danmarks Statistik

